

SEVGİ

DÜNYASI

HAZİRAN 2013 Sayı: 534 Fiyat: 7 TL

SANATIN BÜYÜLÜ SOLUĞU

İNSAN SEVGİSİ ve MUTLULUĞUN YOLLARI

İÇGÜDÜ MUCİZESİ

Aylık Kültürel ve
Siyasi Dergi

Cilt: 45 Sayı: 534 Haziran 2013

Onur Başkanı:
Dr. Refet Kayserilioğlu

Sahibi ve Genel Yayın Müdürü:
Ayşegül Kayserilioğlu

Yazı İşleri Müdürü:
Güngör Özyiğit

Yayın Kurulu:
Güngör Özyiğit
Nelda Bayraktar
Hale Ürkmezgil

Haberleşme
ve Okur/Abone İlişkileri:
0535 4554223 - 0549 7220248

Yönetim Yeri:
Hayri Eğmezoğlu Sk. İkizler Ap.
No: 8 D: 32 Erenköy/İst.

Baskı:
Hedef Dijital Baskı
Taksim Cad. No: 19/A
Taksim/İstanbul

Fiyatı: 7 TL
Yıllık Abone: 75 TL
Yurt Dışı: 90 TL

İÇİNDEKİLER

İnsan Sevgisi ve Mutluluğun Yolları	2
Dr. Refet Kayserilioğlu	
İçgüdü Mucizesi	6
Ahmet Kayserilioğlu	
Sanatın Büyülü Soluğu	12
Güngör Özyiğit	
Uyuyan Peygamber -3	17
Derleyen ve Çeviren: Zuhal Voigt	
Pîr Sultan Abdal	25
Derleyen: Nihal Gürsoy	
Meclis Halkası	31
Derleyen: Nelda Bayraktar	
Farkındalığın Yeniden Ayarlanması	38
(Canlı Kryon Celsesi)	

Dergimizin internet sitesini
www.sevgidunyasidergisi.com, www.dostluk.org
adreslerinden ziyaret edebilirsiniz

Sevgili Dostlar

Birçoğumuz için zor günleri birer birer geride bırakıyoruz. Bunlar geçecek, yenilerine hazırlanmak için bir süre soluklanıp dinlenip tekrar yola çıkacağız. Çünkü zor, kötü, olumsuz gibi kavramlar, bizler negatif anlamlar yüklediğimiz için, zor, kötü, olumsuz ve kaçınılacak kavramlar olarak algılanmaktadır. Oysa bu ayrımı sık sık yapmayı biraz olsun azaltabilirsek, peşin hükümle değil de daha sakin, daha sabırlı bakmaya çalışabilirsek olanlara, “sebep netice” nin ama şimdi ama sonra ergeç işlediğini görürüz. Tek tek yaptığımız, ailece, ülkece yaptıklarımız, dünya ile birlikte yaptığımız tüm iyiliklerin sonuçlarını yaşayacağımız gibi, doğrudan ayrı yaptığımız her türlü olayın sonuçlarıyla da karşılaşacağız. Acı, çile, kaybediş olarak çektiklerimizi, temizlenme, ders alma, arınma ve yükseliş sancuları olarak kabul edebiliriz. Ardımızda temiz ve hayır dolu iz bırakabilirsek en büyük doygunluk ve tamamlanma duygusunu, hazzını yaşarız. O izi her zaman ve gerekmedikçe insan kardeşlerimiz görmeyebilir ya da farketmeyebilir; ama başka boyutlardan ve Yaradanımız tarafından parlak bir şekilde izlenecektir. O, hiçbir varlığın boş yere inlemesine ve hakkının yenmesine seyirci kalmaz. Aramızdan ayrılanlar eğer Dünya onları isterse, onlar da Dünyayı isterlerse yine geleceklerdir, daha üst bir bilinçle, daha uyanmış ve kendilerinin de katkıda buldukları daha iyi bir düzene. Aslında onlar gittikleri yerde yeniden doğmuş oldukları için yaşamları devam etmektedir ve sevgileriyle hep yanımızdadırlar. Sonuçta bir gün hepimiz, tüm gelenler ve gidenler, tüm insan kardeşler aynı pota içinde özelliklerimizi kabetmeden, birliğimizi duyumsayarak kaynaşıp bir olacağız. Şimdi sabır, dayanıklılık, kendimize dikkat etme ve daha çok hayırda çalışma zamanı.

En Derin Sevgilerimizle

SEVGİ DÜNYASI

Ben, insanın mutluluğunu bir ağaca benzetirim. O ağacın kökleri gönüldedir. O, gönüllerden beslenir. Bir ağacın kökleri ne kadar fazla olur, ne kadar çok koldan beslenirse, o ağaç o kadar çabuk gelişir, o derece büyük, o derece haşmetli olur. Öyleyse ne kadar çok kişi tarafından sevilirse bizim mutluluk ağacımıza o kadar çok hayırlı usare akmış olur gönüllerden.

Dr. Refet Kayserilioğlu

İnsan Sevgisi ve Mutluluğun Yolları

Herkesin dünyada en çok istediği ve aradığı mutlu olmaktır. Mutluluk hakkında onun için birçok yazılar yazılmış, birçok sözler söylenmiştir. Kimisi mutluluğun sadece parayla veya maddî imkânlarla sağlanılabileceğini düşünmüş ve ömür boyu bunların peşinde koşmuştur. Kimisi şöhrete ulaşmakla mutluluğa ulaşacağını düşünmüş ve hep şöhret peşinde koşmuştur. Kimisi de aşkla mutlu olacağını sanarak hep yeni aşklar aramıştır. Acaba bunlar mutluluğu bulabilmişler midir? Mutluluğu böyle bir tek yönde arayan kişiler elbette ona ulaşamamışlar ve çoğu zaman hüsrana uğramışlardır. Bu sebeptendir ki, mutluluk ulaşılmaması çok güç, adeta Kaf Dağının tepesindeki Anka kuşu gibi görülelmektedir. Edebiyatçılar, bir yığın lâf etmişler, şairler o ulaşılmaz sevgiye hasretlerini terennüm etmişler, her sanatkâr kendi yönünden mutluluğun özlemini çekmiş ve dile getirmiştir.

Peki ama mutluluk nedir? Bu elde edilmesi güç olan mutluluğun gerçek anlamı nedir? Ve şartlar nelerdir?

Önce bunu iyi bir şekilde belirtmemiz gerekir ki mutluluğa giden doğru yolu rahatça görebilelim. Mutluluk, huzur ve güven içinde olmak, sağlık ve neşeyle dolu olmak hiç bir tasası olmamak ve bir sevinç coşkunluğunu devamlı yürekte taşımak halidir. Yani mutluluk, dengeli bir hayatın ahenk içerisinde işleyişi ve sevinç şarkılarını ıstırap şarkılarıyla birlikte aynı huzur ve aynı coşkunlukla söyleyebilmesi durumudur bir kimsenin. Öyle ise, mutluluğun şu tarifine bizi götürecektir yolu ve şartları aramamız gerekir. Mutluluğu hazırlayan şartları beş maddede toplayabiliriz:

1. Sevmek ve sevilmek,
2. Sağlık içinde olmak,
3. Etrafına ve geleceğine güvenmek,
4. Geçimini sağlayacak bir gelire sahip olmak,
5. Bir işle meşgul olmak.

Şimdi bu maddeleri birer birer inceleyelim. Ve incelerken sondan başa doğru gidelim.

1. Bir işle meşgul olmak, bir kimsenin mutlu olması için gereken şartlardan başlıcasıdır. Yani bir kim-

senin sağlığı yerinde olsa, geçimini temin edecek bir geliri bulursa, sevse sevilse ve etrafına da güvense, ama çalışmayıp boş otursa, bu kimse mesut olabilir mi?

Şunu hemen söyleyelim ki, böyle bir kimsenin mutlu olması, insan ruhunun ve insan bedeninin yapılışına aykırıdır. Bu kişi can sıkıntısına, huzursuzluğa ve bir takım hastalıklara mahkûmdur. Onun içindir ki, bir bilgin "Meşgul insan, mesut insandır" demiş. Gerçekten de öyledir. Meşgul insan yalnız mesut değil, aynı zamanda sağlık içindedir. Çünkü meşgale vücudu çalıştırdığı için kan devarına, hormonal sisteme ve bedenin elektrik yüklerine tesir eder. Onların çalışması da bedende meydana gelen toksinlerin, zehirli artıkların vücuttan atılmasını mümkün kılar. Çalışmayan, boş duran bir insan, hem bu toksinlerin vücutta birikmesine yol açmış olur hem de can sıkıntısının vereceği ruhi bunalımla vücutta ayrıca başka bozuklukların da meydana çıkmasına sebep olur. Bu sebeple mutlaka bir meşgalemizin bulun-

ması ve kendimizi ona samimi olarak vermemiz, bağlanmamız şarttır.

2. Mutlu olabilmek için gerekli şartların bir diğeri, geçimimizi temin edecek gelirimizin olmasıdır. Bir kimse günlük nafakasını ve çocuk çocuğunun ihtiyaçlarını temin edemezse elbette mutlu olamaz, hattâ mutluluğu düşünemez bile. Zaruretlere onu kısıktırak bağlamış ve sıkıntı içine sokmuştur. Bir kimse bütün çalışma ve gayretine rağmen geçimini temin edemiyorsa, onun içinde bulunduğu sosyal şartlar bozuk demektir. Bu sosyal şartları o, kendi şahsi gayretiyle elbette düzenleyemez. Ona toplumun el uzatması, emeğinin adil bir oranda karşılığını alabilmesi için ona yardımcı olması gerekir, işte sosyal adalet diye bahsedilen husus budur. Sosyal adaletin sağlanmadığı bir ülkede huzursuzluklar, hırgürler ve kavgalar eksik olmayacaktır. Ama sosyal adaleti sağlamanın bir zor yolu vardır, bir de fikirleri, inançları değiştirerek yapılan sevgi yolu vardır. Burada, bu yazının kadrosu içinde bu konunun tartış-

masını yapmak imkânsızdır. Mutluluk yönünden ele alınca bir insanın geçimini temin etmesi ilk şarttır. Zengin olması, eğer onu hayır yolunda kullanabiliyorsa, iyidir. Fakat mutlu olmak için zengin olmak şart değildir.

3. Bir kimsenin sağlık içinde olması, diş ağrısından veya mide sancısından, böbrek koliğinden kıvranmaması, mutlu olması için başta gelen şarttır. Bu sebeple insanlar sağlıklarına haklı olarak çok önem verirler, iki kişinin birbirine sorduğu ilk soru "Nasılısın? Sağlığın yerinde mi?" sorusudur. Bu da insanların sağlığa birinci derecede önem verdiğini belirtir. Sağlık mutluluk için en başta gelen şartlardan biridir ama sağlığı korumak için de gıda, uyku, hava şartlarının yanında ruhi şartlar da çok önemlidir.

4. Mutlu olmak için bir kimsenin etrafına güvenmesi, onlardan emin olması, keza işine güvenmesi gerekir. Her an etrafının kendisine bir zarar vereceğini düşünen, karısının veya kocasının kendisine kötülük edeceği-

ni, çocuklarından bir zarar geleceğini, iş ortağından veya mesai arkadaşlarından kendisine bir kötülük geleceğini düşünüp duran bir kimse elbette huzur içinde olamaz ve mutluluğu bulamaz. Bu güven şartını biraz daha genişletmek gerekir. Bir insanın etrafına ve işinin geleceğine güvenmesinin yanında Allah'a da güvenmesi icabeder. Allah'a inanmayan ve O'na güvenmeyen bir kimsenin karamsarlığa düşürmesi, geleceği görünmeyen olaylardan paniğe kapılması çok kolaydır. Allah'a inanmak, O'na güvenmek ve mütevekkil olmaktır ki, şahsı bir takım endişelerden korur ve ona ileriye uzanan bir güven verir. Şüphesiz Yaradan kullarını sever, bağışlar ve korur. Bunu bilerek O'na güvenmek, O'nun yardımını dilemek ve O'na sığınmak gerekir. Bu çeşit davranış insanı birçok endişelerden korur. Öte yandan bir kimsenin etrafına güvenebilmesi için onun etrafına hizmet eden, iyilik eden ve yardım eden kimse olması şarttır.

5. Mutluluğun en başta gelen şartı ise sevmek ve sevilmehtir. Diğer şartları

da kuşatan bu şart üzerinde biraz fazla durmayı istiyorum. Bir kimse etrafındaki kimseler tarafından sevilmedikçe mutlu olamaz. Şöyle bir misal verelim. Bir şahıs zengin olsa, sağlık içinde olsa, geleceğine güvense, etrafında kendisine kimsenin kötülük yapmaya cüret edemeyeceğine emin olsa ve önünde bir meşgalesi de bulunsa ama etrafındaki bütün insanlara yaptığı zulümden ve kötülükten dolayı onların nefretini kazanmış olsa, yani hiç kimse tarafından sevilme acaba o insan mutlu olabilir mi? Şüphesiz ki hayır. Çünkü o, etrafından devamlı kötü tesirler almaktadır. Aldığı o menfi ve kötü tesirler onda huzur diye bir şey bırakmaz. Ve onun gönlüne etraftan sürekli göze görünmez zehirler akmaktadır. Her şeyi olduğu halde mutsuz olduğunu kendisi de bilir. Ve bundan acı acı yakınır. Kendisinin iyiliğinin takdir edilmediğini, kıskanç, çekemeyen insanların onu kuşatmış olduğunu, herkesin onun parasında ve malında gözü olduğunu söyler durur. Gerçekten sevilmeyen bir kimsenin her şeyi başkalarına batar.

Parası da, malı da, çocuğu da, yaptıkları da, neşesi de.

Peki, bir kimsenin başkaları tarafından sevilmesi için ne yapması gerekir?

Biz başkalarının gönlülerine hükmedemeyiz. "Beni mutlaka seveceksin" diye onları zorlayamayız. Öyleyse ne yapacağız sevebilmek için? Bunun tek bir yolu vardır. O da başkalarını sevmektir. Biz, önce kendimiz başkalarını seveceğiz, candan seveceğiz. Sevgimizi davranışlarımızla göstereceğiz, sevdiklerimize hizmet edecek, fedakârlık edeceğiz. Sonra onların bizi sevmesini bekleyeceğiz. Başkalarını sevmeden onlardan sevgi beklemeye hakkımız yok. Önce vereceğiz, sonra alacağız. Tarlaya bile önce veririz, sonra mahsulü toplarız. Ama topladığımız mahsul çoğu kere verdiğimiz tohumun on katı, elli katı, yüz katı, hattâ beş yüz katı olur. Toprak verdiğimizizi bize katlarıyla iade eder. Sevgi de aynen böyledir. Ne kadar çok kişiyi seversek ve ne kadar çok kişiye hizmet edersek, ondan daha

çok kişi tarafından sevilir, takdir edilir ve beğeniliriz. Fedakârlığımız, iyiliğimiz, insan sevgimiz tanımadığımız pek çok kişinin gönlünde bize karşı sevgi uyanmasına yol açar.

Ben, insanın mutluluğunu bir ağaca benzetirim. O ağacın kökleri gönüldedir. O, gönüllerden beslenir. Bir ağacın kökleri ne kadar fazla olur, ne kadar çok koldan beslenirse, o ağaç o kadar çabuk gelişir, o derece büyük, o derece haşmetli olur. Öyleyse ne kadar çok kişi tarafından sevilirsek bizim mutluluk ağacımıza o kadar çok hayırlı usare akmış olur gönüllerden. Bir gönül kırdığımız zaman mutluluk ağacımıza o gönülden gelen besleyici usareler kesilmiş olur. Gönül kırmak, bu sebeple bize doğrudan zararlı olan yanlış bir harekettir. Gönül almak da hem bizim mutluluğumuzu, hem de sağlığımızı en iyi bir şekilde sağlar. Hiç kimseyi küçümsememek ve herkesin gönlünü kazanmaya çalışmak lâzımdır. Çünkü herkesin gönlünden bize gelecek sevgi tesirlerine ihtiyacımız var.

İçgüdü Mucizesi

Ahmet Kayserilioğlu, Psikolog

HER ÇAĞIN FAVORİ KONUSU

Bertrand Russell "Batı Felsefesi Tarihi" kitabında, Avrupa'daki aydınlanma sürecini anlatırken vardığı sonucu şöyle özetler:

"1600 yılında sayısı az olan birkaç kişi hariç zihinler çoğunlukla henüz Ortaçağ havası taşımaktaydı. 1700'de ise eğitim görmüş kişilerin zihinleri bütünüyle modern idi." (Yeniçağ S:107)

1600 ile 1700 arasındaki 100 yılda, yani o muhteşem 17. Yüzyılda, Avrupa

zihniyetinde ne büyük bir devrim olduğunu yukarıdaki cümle çarpıcı bir biçimde ortaya koyuyor. Hür bir akıl ile, laik bir yaklaşım ve modern bir bakış açısıyla evreni ve olayları açıklamaya çalışmak güzeldi. Ancak, Kilise ve din adamlarının yorumlarından ve baskılarından uzaklaşmak istenirken, bu defa kantarın topuzu aksi yöne kaçmakta gecikmemişti. Dine sonradan sokulmuş yanlışlıklar, hurafeler ve akıldışılıklarla mücadele ile yetinilmemiş; dinlerin ortaya koyduğu en doğru, en büyük gerçekler, tüm manevi inançlar da topa tutulmaya başlamıştı. Dinden soğuyan,

ancak Allah'ın varlığını onaylayan aydınlar "Yaradancı" (Deist) ya da "Doğal Din" yandaşı olarak inançlarını sürdürmekle beraber, bir kısım aydınlar tüm maneviyatı yok sayan materyalist bir akıma sürüklenmekteydi.

Fransa ve İngiltere'de materyalist görüş gittikçe kök salarken Almanya farklı idi. Orada felsefenin manevi inançları toptan inkâr eden bir akıma dönüştüğü görülmüyordu.

1748'de Fransa'da De La Mettrie'nin yayınladığı ve materyalizmi kesin bir şekilde savunduğu "Makine İnsan" kitabı Almanya'da genellikle alayla karşılanmıştı. Ancak yine Fransa'da 1770'de Baron D'Holbach'ın yazdığı "System de la Nature" (Doğa Sistemi) kitabında, Allah'ın yokluğu bilimsel ve net ifadelerle öylesine ortaya konuyordu ki; sonraları "Materyalizmin İncili" diye anılan bu kitaptaki düşünceleri de yine alaylarla geçiştirivermenin, gelecek nesillere faydası değil zararı dokunacaktı. İşte Almanya'da henüz D'Holbach'ın kitabına yetişememiş olsa da, materyalizmin dünyayı sarmakta olduğunu gören bir bilim adamı gerçek panzehirin bilgi ile insanları aydınlatmak olduğu inancıyla kolları sıvamıştı. Hem bu öyle bilgi olmalıydı ki, her devrin insanı onda bir aydınlık bulmalıydı. Polemiklerle değil, canlıları derinliğine inceleyerek, onları yaratan Büyük Zekâ'yı, evrendeki büyük düzeni insanlara düşündürmek en emin yol olacaktı. Bu kanıtlar her zaman için geçerli ve her nesil bunları yeni baştan irde-

leme imkânına sahip. Çünkü doğa, canlılar, bitkiler, hayvanlar her zaman elimizin altında, bir başka yere gitmiş değiller ki.

İşte Almanya'da Tanrıbilimci, psikolog, filozof ve dil bilgini H. Samuel Reimarus (1694-1768) bu en güvenilir yolu seçti. 1760'da 2 cilt olarak yayınladığı kitabının adı bile maksadını belirtmeye yeterli: "Hayvanların İçgüdülerine ve Onlardaki Endüstri ve Sanat Hünerlerine Dair Genel Düşünceler"

Bu eserde iyi seçilmiş olgular ve bunların ışığında hedefe ustaca yaklaşan tümevarımlar pek boldu. Her hayvana özgü olan içgüdülerle cinsin nasıl korunduğu, bireyin esenliğinin nasıl sağlandığı detaylarıyla anlatılıp, bu yetilerin doğuştan olup, alışkanlıklar ve evrimleşmelerle hiç ilgisinin bulunmadığı açıkca gözler önüne seriliyordu. Böylece doğada amaçlı ve hünerli bir elin, bir erek-bilimin (Téléolojie) bulunduğu da okuyucuya kanıtlanmış oluyordu. Bunları gerçekleştiren bir Ulu Yaratıcı'ya inanmadan hiçbir şeyin açıklanamayacağı, canlılardan verilen çeşitli örneklerle matematik bir kesinlikle ortaya konuyordu böylece Reimarus'un inancı asla bir dindarlık gayretkeşliğinden doğmuş değildi. Aksine kendisi doğal din yandaşı idi, Hıristiyanlığa inanmıyordu. Bir "Doğu Dilleri" uzmanı olarak kutsal kitabı incelemiş, onlarda pek çok ilaveler ve değişiklikler yapıldığını anlamıştı. Kilisenin bunlara teslis (Üçleme) gibi başka ekler de

yaparak İsa'yı Allah düzeyine yükseltip işi daha da karıştırdıklarına inanıyordu.

BERGSON'DA İÇGÜDÜLER

20. yüzyılın büyük filozofu Henri Bergson (1859-1941) 1907'de yayınladığı o eşsiz kitabı "Yaratıcı Tekâmül" de içgüdü konusunu sayfalar boyunca inceler.

Bergson, döneminin biyoloji akımlarını derinliğine incelemiş ve kimsenin etkisi altında kalmadan özgün sonuçlara varmış bir filozoftu. "Yeni Lamarckçılığı", "Yeni Darwinçiliği" mutasyon adıyla anılan ani değişimler teorisini özümstedikten sonra vardığı sonuçları açıkça bildirir. Canlıların evriminin, Darwin yorumundaki gibi tesadüflerle, küçük değişimlerin birikmesiyle olmayacağı kanısındadır. Bunlarla türden türe geçişlerin açıklanamayacağını ileri sürer. Canlılarda bir "Hayat Hamlesi" gerçeği olmadan yaşamın yorumlanamayacağı fikrindedir.

Genç bir üniversite öğrencisi iken hayranlıkla ve çok yararlanarak okuduğum Yaratıcı Tekâmül'de içgüdü konusu işlenirken, yabani arı Ammophile'deki o muhteşem içgüdü mucizesini ilk defa Bergson'dan öğrenmiştim. Sizlere yılanbalıklarının nasıl bir şaşmaz rotayla Atlantiği aşarak hedeflerine vardırıan o muhteşem içgüdülerini ve örümcek ağındaki akıl almaz fabrikasyonu anlattıktan sonra; farklı yabani arı türlerinin herbirinin avına göre biçimlendirilmiş hayranlık verici farklı içgüdülerini

Bergson'dan aktaracağım. Ancak benim bu konudaki gözdem balarılarının peteklerindeki mucizevi matematiksel gerçekler olduğundan, son örnek olarak bu matematiğin tarihi serüvenini sizlerle paylaşacağım.

YILANBALIKLARININ ŞAŞMAZ GÖÇ ROTASI

Prof. Dr. Ali Demirsoy'un "Kalıtım ve Evrim" kitabının 666. Sayfasından aynen aktarıyorum:

"Hayvanlardaki göçün en karmaşığını yılanbalıklarında görmekteyiz. Avrupa tatlısularında yaşayan yılanbalıkları, 6-8 sene tatlısularda kaldıktan sonra denize göç ederler ve nehirlerin denize döküldüğü yerde bulunan erkekleriyle birleşirler. Bu sırada hayvanların gözleri büyür, başları sivrileşir ve renkleri koyulaşır. Sonra da Atlas okyanusunu geçerek Meksika körfezine gelirler. Bu körfezin 1000 m. derininde bu hayvanların yumurtalarına ve küçük larvalarına rastlanır. Bu larvalar 3 yıl içerisinde Avrupa kıyılarına göç ederler ve 4. yılda dişi larvalar tatlısuya geçerler. Meksika körfezine giden ergin yılanbalıkları da büyük bir olasılıkla orada ölürler ve kesinlikle geriye dönmezler. Avrupa yılanbalıklarının yavruları doğuya, Amerika yılanbalıklarının yavruları da batıya göç eder. Her yavru ana ve babasının bulunduğu dereye ve hattâ deredeki belirli bir bölgeye ulaşmak için büyük bir çaba harcar. Hattâ nehir üzerinde bazı engeller olsa dahi. Yollarını, giderken suyun belirli kimyasal yapısını şifre-

leyip yavrularına vermesiyle ve yavruların da geri gelirken bu bileşimdeki suyu arayarak, bir çeşit şifre çözmekle buldukları varsayılmaktadır."

ÖRÜMCEK AĞINDAKİ İNANILMAZ MÜHENDİSLİK

Ünlü hayvanbilimci Prof. Richard Dawkins "Olasılıksız Dağına Tırmanmak" kitabının 2. bölümünü tamamen örümcek ağlarına ayırır. İşte bu bölümün 60-63 sayfalarından kısa alıntılar:

"İpek böcekleri bizim ipek endüstrimizin temel taşı olmasına rağmen gerçekte, hayvanlar âleminde ipek üretiminin kıdemlileri örümceklerdir. Şaşırtıcı olan, örümcek ipeğinin artık insanlık tarafından kullanılmıyor olmasıdır. Mikroskoplardaki hassas odağı yapmakta kullanılır. Hayvanbilimci ve ressam Jonathan Kingdon kitabında insanların teknolojimizin en önemli parçalarından biri olan sicimi, örümcek ipeğinden esinlenerek icat etmiş olabileceğini öne sürmektedir. Kuşlar da örümcek ipeğinin iyi niteliklerini bir malzeme olarak tanımaktadırlar. 165 kuş türünün örümcek ipeğini yuva yapımında kullandığı bilinmektedir....

"Bir örümceğin ağıyla ilgili çözmesi en zor olan sorunlarından biri, avın ağa yakalandıktan sonra oraya yapışmasını sağlamaktır. İki tehlike var. Böcek kolaylıkla ağı delip geçebilir. Bu problem ağı oldukça elastik inşa ederek çözülebilir ama bu da ikinci problemi doğurur. Bu sefer de böcek bir tramp-

lenden sıçırıyormuş gibi ağdan geri sıçrayabilir. İdeal ipek, hızlı uçan bir böceğin etkisini özümseyecek kadar gergin ama aynı zamanda trampelen etkisinden de sakınacak kadar geri tepme durumundan korunuyor olmalıdır.... İpeğin avın kaçmasını engellemek için sahip olması gereken bir diğer özellik de yapışkanlıktır..... Ama şimdi de yapışkanlı lifler yeni ve ironik bir sorun doğuruyor. Yapışkanla kaplanmış ya da bir düğüme sarılmış olsun, bir böceği yakalayacak kadar yapışkan olan bir lif, örümceğin kendisinin de geçmesi için hüner gerektirir. Örümceklerin sihirli bir bağışıklıkları yok fakat evrimsel teknoloji bu kendi ağına düşme sorununa karşı, kısmi çözümlerden oluşan bir karışım bulmuş. Örümceklerin bacakları onları yapışkanlıktan belli bir oranda koruyan özel bir yağla kaplıdır. Görülmüştür ki, örümceğin ayakları etere batırılınca, yağlı kalkan ve böylelikle de koruma ortadan kalkmaktadır. Örümceklerin kullandığı ikinci bir kısmi çözüm de, bazı lifleri yani ağın merkezinden yayılan ana çizgileri yapışkansız yapmaktır. Örümceğin kendisi sadece bu çizgilerde hareket eder. Ve bu liflerde tutunmak için küçük kıskaçlarla sonlanan özel olarak değiştirilmiş ayakları kullanır.....

"Şimdi de bir örümceğin ağını örerken karşılaştığı sorunlar dizisine bakalım. Tüm örümcekler aynı değildir. Bahçe örümceğini örnek olarak seçeceğim. Örümceğin birinci problemi, ağın örüleceği alanda ilk lifi, diyelim ki bir ağaç ile bir kaya arasında nasıl örmeye

başlayacağıdır. Boşluğa, hayati öneme sahip olan ilk lif koyulduğunda, örümcek bunu köprü olarak kullanabilir. Ama ilk köprü nasıl inşa edilmeli? Yaya yolu çizgi çekilerek aşağı ve yukarı yürünebilen dönülebilen bir şekilde olur. Örümcekler bazen bunu yaparlar. Ama soruna daha yaratıcı bir çözüm bulunamaz mı? Şimdi bir uçurtma uçuralım, bir şekilde ipeğin hafifliğini ve gevşek özelliklerini kullanamaz mıyız? Evet kullanabiliriz. Yeteri kadar rüzgâr varsa, örümcekler de işte böyle yapar. Burnunda küçük, düzleştirilmiş ipek bir yelken ya da bir uçurtma ile tek bir lifi salıverir. Bu da havada süzülür. Yapışkandır, boşluğun diğer tarafında sert bir yüzeye konarsa oraya yapışır. Yapışmazsa örümcek onu geri çeker. Değerli ipeği yiyerek geri dönüşüme uğratar ve sonra aynı işlemi tekrar dener. Nihayetinde boşluğun diğer ucuna işe yarar bir köprü atılmış olur. Ve örümcek lifin kendi tarafındaki ucunu da yapıştırarak köprüyü güven altına alır. Artık köprü karşıya geçmek için hazırdır."

Biz bu kadar aktarmayla yetinelim, aslında Dawkins örümceğin bu ilk problemi çözdükten sonra ağını nasıl ince bir mühendislikle dokuduğunu ilerleyen sayfalarda adeta bir macera romanı gibi tüm detaylarıyla anlatmaktadır.

"YARATICI TEKÂMÜL" DEN İÇGÜDÜ ÖRNEKLERİ

H. Bergson kitabının 225-226. sayfasında bazı yabanarılarının üzerine yumurtlayacakları avlarının yalnızca

hareket merkezlerine iğnelerini batırmalarından ve böylece onları öldürmeyip yalnızca felç etmelerinden örnekler verir. Böyle yapmalarının çok önemli bir nedeni var. Çünkü yumurtalardan çıkan yavrular ancak taze etle beslenirlerse gelişip büyüebilmekte, aksi halde ölüp gitmektedirler. Bergson'un içgüdü örneklerini sadeleştirerek aktarıyorum:

".....Birtakım yabanarıları yumurtalarını, kötürümleştirmek suretiyle avladıkları örümcekler, hamam böcekleri ve tırtılların üzerlerine bırakırlar. Felç olan bu böcekler birkaç gün hareketsiz kalmakla üzerlerine bırakılan arı kurtçuklarına canlı ve taze bir yem olur. İğnelerini avlarının sadece sinir merkezlerine batıran ve öldürmeksizin felce uğratan bu değişik türdeki sert kanatlı böceklerin hepsi de kendi işlerine yarayan böcekleri avlarlar. "Scolie" denen bir tür kara böcek "cetoine" denen böceğin bir kurtcuğuna saldırarak yalnız hareket merkezlerinin toplandığı noktadan sokar başka taraflarına hiç ilişmez. Aksi takdirde avın ölümüne ve kokuşmasına sebep olacağı için bundan kaçınması gerekir. Av olarak cırcır böceğini seçen sarı kanatlı "sphex", cırcır böceğinin üç çift ayağını harekete geçiren üç merkeze sahip olduğunu bilir. Bunun için avını ilk önce boynunun altından, sonra sırtından ve nihayet karnının başladığı yerden sokar. Ammophile denen bir nevi böcek de avı olan tırtılın 9 sinir merkezine peş peşe 9 iğne batırır. Nihayet başından yakalar, öldürmez, sadece felç edecek kadar çiğner. Buradaki içgüdünün genel esası öldür-

meden felç etme zorunluğudur. İçgüdü'nün çeşitleri de avlanılan böceklerin vücut yapılarına göre değişmektedir."

ARILAR YÜKSEK MATEMATİKÇİLERİ HAYRETTE BIRAKIYOR

Bal arıları balmumundan peteklerini yaparken harikalar yaratırlar. Aslında balmumu imalinde de büyük hünerler vardır. Ama biz şimdi sadece arıların en az balmumu kullanarak nasıl petek yaptıkları üzerinde duracağız. Çünkü onlar ancak türev, trigonometri ve logaritma kullanarak yapılabilen maksimum-minimum hesapları sonuçlarına yüzde yüz uygun davranışlar sergiliyorlar. Üstelik başka başka yerlerden petek yapmaya başlayan kovandaki arıların orta yerde hiçbir boşluk veya düzensizlik yaratmadan buluştuklarına da tanık olmaktadır. Peteklerin yüksek matematikçilerin ilgisini çekmesinin tarihçesi kısaca şöyle:

Matematikçiler önce, her iki yüzünden de düzgün altıgen prizmalarla imal edilen peteklerin, neden kare veya eşkenar üçgen olmadığını merak etmişler. Arada boşluk bırakmayacak, yani balmumu israfına neden olmayacak, geometrik şekiller pekâlâ bunlar da olabilir.

Arılar o kadar yaman ki bunun önemli bir sebebi var hem de matematiksel. Çünkü arıların içine girebileceği hacimde en az balmumu ancak düzgün

altıgenlerle sağlanabiliyor. Araştırmalar ilerleyince çok önemli bir matematik gerçek daha önümüze çıkıyor. Petekdeki düzgün prizma orta yerde üç eşkenar dörtgenin yan yana gelmesiyle oluşan bir çatıyla örtülüyor. Peteklerin sağlamlığı için bu gerekli. Bu yapı 18. yüzyıl Paris Gözlemevi astronomlarından Maraldi'nin ilgisini çekiyor. Ve büyük bir dikkatle bu eşkenar dörtgenlerin eğim açısını ölçüyor 70 derece 32 dakika buluyor. Bu açının bir balmumu ekonomisi olduğunu düşünen birisi Alman matematikçi S. Konig'e açığı bildirmeden bir soru yöneltmiştir. Soru şudur: Arıların peteklerinin tıpatıp aynısı bir geometrik şekilde en az yüzey alanı için eğim açısının kaç derece olması gerekmektedir? Konig yüksek matematik hesaplar sonucunda bu açının 70 derece 34 dakika olması gerektiğini buldu. Bu sonuç arılarınkinden 2 dakika fazlaydı.

Herkes bu çok az olan fazlalığı arılara bağışlamaya hazırlarken İskoçya'lı matematikçi Colin Mac Laurin arıların kullandığı açının tamamen doğru olduğunu, Konig'in hesaplarında kullandığı logaritmik cetveldeki bir hata nedeniyle yanlış sonuca vardığını ortaya koymuştur.

Gelecek sayılarımızda canlılarda aylardan beri dile getirdiğim bu akıl almaz oluşumları kuşbakışı gözden geçirerek vardığım sonuçlar üzerinde duracağım. Sonra da sıra insanın varedilmesine gelecek.

Sanatın Büyülü Soluğu

Güngör Özyiğit, Psikolog

Sanatçı el öpmez, sanatçının eli öpülür.

Atatürk

Aralarında Vasfi Rıza Zobu'nun da bulunduğu bir grup tiyatro sanatçısı 1930 yılında Ankara'da başarılı temsiller verir. Atatürk de birkaç kez tiyatroya gelerek, varlığı ile onları onurlandırır. Ve daha sonra bir gece, sanatçıları köşke ünlü sofrasına çağırarak onlarla baş başa hoş bir gece geçirir. Herkes son derece mutludur. Gecenin ilerlemiş bir saatinde ayrılma anı geldiğinde Ata'nın yakınlarından Dr.

Reşit Galip Bey'in "Paşam, izin verirseniz sanatçı arkadaşlarımız ayrılırken elinizi öpmek istiyorlar" demesi üzerine Atatürk'ün kaşları çatılır, yüzü daha bir ciddileşir ve o mutlak inandırıcı sesiyle "Hayır" der. Hepsi şaşırır, acaba aykırı bir istekte mi bulunduk, o büyük insanın gösterdiği yakınlıktan yüz bulup, fazla ileri mi gittik diye düşünürlerken Ata, kulaktan doğrudan kalbe giden sesiyle konuşmasını sürdürür: "Efendiler!

Heykel: Koca Adam (BigMan), Ron Mueck

Biz hepimiz Milletvekili oluruz, Bakan oluruz, hattâ Cumhurbaşkanı bile oluruz; ama hiçbirimiz sanatçı olamayız. Reşit Galip Bey! Bilin ki, sanatçı el öpmez; sanatçının eli öpülür."

Bu büyüklük ve değerlilik karşısında bir anda şaşkınlık sevince dönüşür ve artık gözyaşları konuşur. Vasfi Rıza, oteline döndüğünde hemen not defterine sıcağı sıcağına bu sözleri yazar ve sonra sanatın kutsal kucığında uykusuna dalar.

Atatürk'ün keskin zekâsı, yöneldiği şeyi özünden kavrayan sezgisi, böylece sanata da hakkı olan yeri ve değeri vermiştir. O, insanı ve toplumu diri tutan hayat kaynaklarından birinin de sanat olduğunu açıkça görmüştür. "Sanatsız kalan bir toplumun hayat damarlarından biri kopmuş demektir" sözü bu gerçeğin en özlü anlatımıdır. O, sanatla din arasındaki ilişkiye de değinerek "Güzel sanatları yok sayan bir dini biz kabul etmeyiz" demiştir. Kaldı ki, güzel ahlâk diye tanımlanan din, güzeli nasıl dışarıda bırakabilir?

E.H.Gomrich'in "Sanatın Öyküsü" kitabı şu cümle ile başlar. "Sanat adı verilen bir şey yoktur aslında, yalnızca sanatçılar vardır." Gerçekten sanatçılar olmasaydı, sanattan nasıl söz edebilirdik. Sanatçılar, insanın yücelme, kendini aşma çabasında ona varacağı dorukları görüp gösteren öncülerdir. Prometheus gibi hani, gökten kutsal ateşi çalıp, insanlara sunan ve sonra onun sorumluluğunu ve çilesini bütünüyle kendi benliklerinde çekenlerdir. Doğrunun ve iyinin hemen yanısıra güzelin bayrağını taşıyan onlardır. Ta tarih öncesi zamanlarda

mağara duvarlarına çizilen resimleri düşünürsek, kutsal ışığın ilk huzmeleri onların alınında parlamıştır diyebiliriz. Nitekim Atatürk şöyle söylemekten kendini alamamıştır: "Sanatçı, toplumda uzun çaba ve çalışmalardan sonra alınında ışığı ilk hisseden insandır."

Sanatçı, varlığın özündeki güzelliği, çokluktaki birliği görüp göstererek bize hayatı sevdiren ve bize yaşamak için güç verir.

Sanatın büyüğü soluğunun değmediği hayat, karmakarışık bir düş gibidir sanki. Günlük hayat çoğu kez "büyük ve gürültülü bir karışıklık" olarak algılanır. Ve yarı sarhoş, sersem bir halde yaşanır. Gözler vardır ama açık seçik görmezler. Kısaca, insanı düşünmeye, derinden duymaya zorlayan binlerce nesne vardır çevresinde ama o, kendi benlik çemberi içinde uyumuş, sıkışıp kalmıştır öyle. Ancak bazı şiddetli beden hazları onu uyarır, yaşama çeker ve ona yaşadığını, var olduğunu duyurur. O zaman yataktan kalkar gibi yaşamaya doğrulur, yarı bilinçli bir şekilde harekete geçer ve hayatı bir ölçüde yaşanmaya değer bulur, Böyle uyurgezer gibi yaşayanlar için hayat, içgüdüleri gıdıklayan sinirsel ürpermelerle aralanan tembel bir hayal kurmadır. İşte sanatın işlevi burada giriyor işin içine. Yaşadığımız hayatın üstünde birtakım üstün değerlerin ve güzelliklerin bulunduğunu seziyoruz. Onlara doğru bir çağrı duyuyoruz içimizde. Sanki vaktiyle tanıdık bir dostu yeniden görmenin sevinci ve derin benliğimizde güzelliğe, düzene, birliğe, uyuma, yetkinliğe, özgürlüğe, sonsuzluğa ve Tanrı'ya doğru için için tüten bir özlem. O yüzden, sanatçının hayatımıza serptiği

ışıkla irkiliyoruz birden. Sanatın kendine özgü büyüü ile yeni bir görüş kazanıyoruz. Artık sadece bakmıyoruz, görüyoruz da. Ve durgun, donmuş bir böcek gibi yaşamaktan silkinip, insan olmanın hazzını duyuyor ve yaşamı güzel buluyoruz.

Günlük yaşantı genellikle içgüdü ve alışkanlıklara dayalı bir çıkar çemberi içinde döner durur. Ve bu hali ile heyecan verici olmaktan uzaktır. Öyle ki, etrafımızdaki bunca nesne ve olaya karşın, biz yalnızca ihtiyaçlarımızı giderecek, isteklerimizi doyuracak olanları görür, işitir, o kadarı ile ilgileniriz. Oysa gördüğümüz, basıp geçtiğimiz her şeyde bize gülen ne güzellikler vardır... Bunu görüp tam ve özgür bir sanat hazzı tadacak yerde çevremizden o anki bedensel gereksinmelerimizi giderecek kadarını alır, yaşam kısıntıları ile yetiniriz. İş hayatının hay huyu içine dalmış bir müdür için koltuk, üzerinde oturulacak bir nesnedir sadece. Van Gogh'a gelince, onun için bir hasır iskemle, başlı başına bir güzellik değeri ve resim konusudur. Onun gözünde iskemle, oturulacak bir nesne olmaktan çıkar; bir kompozisyon, bir şekil ve renk armonisi haline gelir. Böylece biz, bir hasır iskemleyi, bize sağladığı fayda açısından değil, fakat iskemleyi kendisi olarak, kendi özündeki güzellikleri ile görür her türlü çıkardan arınmış estetik haz duyarız.

Günlük hayatlarında insanlar en azla ilgilidirler daima. İstek ve ihtiyaçları öylesine bağlamıştır ki onları, onun dışındakilere kör ve sağdırlar âdeta. Ona görmediğini gösterecek, duymadığını duyuracak olan sanatçıdır. Yaşantıyı yeniden canlandırıp zenginleştirerek, onu çekici ve güzel bir

hale getirmek sanatçının görevidir. Şair kelimelerle oynayarak gönüle giden yolu bulur. Heykeltraş kafasındaki bir anlamı taşa kazıyarak onu unutulmaya karşı korur. Müzisyen seslerden bir asansör sistemi kurarak, Bach gibi bir anda insanı gökyüzüne yükseltir. Romancı olaylara, gereksiz ayrıntı tozundan silkelenmiş olarak öyle bir biçim ve doku kazandırır ki, biz yaşarken değil de, okurken onların daha çok farkına varırız. Böylece bu sanat eserlerinin karşısında göz, sadece bakmaktan zevk alır, kulak yalnızca dinlemeyi ister; akıl, hayatı usta bir roman gibi anlamanın ve gönül her an bir yeninin peşinde bir çocuk gibi şaşarak yaşamının, yaşamı şarkı söylemekle birlemenin o insanca hazzını ve şükürünü yaşar. Bir iskemle, sadece iskemle olmaktan fazla bir şeydir onun gözünde.

Yaşantı çok kere, fark edemediğimiz yerde ölü noktalarla doludur. Ve o haliyle can sıkıcı bir suskunluk içindedir. Hayata anlam verip yorum kazandıran, onu canlandırıp özündeki güzelliği, düzeni, içerikle biçim arasındaki uyumu, çokluktaki birliği görüp gösteren sanattır. Eğer yaygın bir sanat tümünü kucaklayıp canlandırabilseydi, o takdirde en sıradan gündelik işler, zorunluluklar bile, sevginin ve sanatın her şeyi güzel gösteren büyüü sayesinde o anki özellikleri ve güzellikleri ile estetik bir haz konusu olurlardı. Yine bu anlamda, başkalarıyla olan ilişkilerimiz dostluğa ve sevgiye benzer bir hâl alırdı. Varlığın bütününe yayılan bu sevgi her şeyi güzel gösterirdi bize. Ele aldığımız her işi, bir yazarın yazı yazarken, bir ressamın resim yaparken duyduğu şevkle yapardık. Yaşamak sürekli bir yaratıcı eylem ve sanat

haline gelirdi. O zaman yaşamımızın tümü bir şiire dönüşürdü. Her işimize bir sanat zarafeti, bir renk, bir ses, her şeye bir güzellik ve sanat hali sinerdi. Öylece yaşamak coşkun ama düzenli, özgür ama disiplinli bir hâle girerdi. Bunu sağlamak için sanatçılar geçmişten bugüne ne çetin çabalar sarfetmiş, ne büyük özverilere katlanmışlardır. Bütün insanların paylaştığı yaşamı sürdürme görevine karşılık, hayata anlam ve içerik kazandırmak, insanlara sevinç sunmak görevini de sanatçılar üstlenmişlerdir. Kutsal kitap bu gerçeği bir öykü ile aydınlatmaya çalışır:

"Tanrı iki kardeşi çağırmış ve demiş ki: İnsanların sefaletine artık dayanamayacağım. Sizi esenliğe çıkaracak ve en güzel hayallerinizi gerçekleştireceğim. Ve şöyle demiş kardeşlerden birine: Toprağın tüm ürünlerini ve sahip olmak istediğin her şeyi sana vereceğim. Bu yönde ne dilersen dile, dileğin yerini bulacak. Yiyemeyeceğin kadar yiyecek, taşıyamayacağın kadar para senin olacak. İstersen ay ve yıldız bile sana kucak açacak. Şu şartla ki, sen bu şeyleri sana niçin verdiğimi arayıp bulacaksın." Sonra Tanrı öteki kardeşe dönmüş ve "Seni" demiş "başka bir iş için seçtim. Sen yaratılışın anlamını bileceksin. Ve niçin yaşanması gerektiğini. Şu şartla ki hayatın neşesini ve sevincini sen bulacaksın. O arada dünya geçimin biraz dar olacak. Gördüğün güzellik uğruna buna dayanacak, haksızlığa uğradığında torunların hesabına bütün bunlara katlanacaksın."

Böylece sanatçının yazgısı baştan belirlenmiş olur. Geçim darlığı, türlü çile ve zorluk insanların anlayışsızlığı sonucu sanatına

sığınma, yalnız onunla avunma, zayıf anlarında kendini "Lüzûmsuz adam" sanma, zaman zaman özellikle yaratma anlarında her şeye rağmen şükürle dolma ve nihayet, daha çok öldükten sonra gelecek kuşakların gönlünde hak ettiği yeri ve değeri bulma...

Schiller "Yeryüzünün Paylaşılması" şiirinde sanatçı ve Tanrı'nın diyalogunu çok başarılı bir biçimde verir.

Tanrı bütün nimetlerini kullarının önüne serer. Bunların kardeşçe paylaşılmasını ister. Eli ayağı tutan herkes üşüşür nimetlerin başına. Çiftçiler toprakları alırlar. Avcılar elde silâh ormanlara dalarlar. Tüccarlar ambarları doldurur tıka basa. Rahipler cenneti satar para karşılığında. Kimi "kralım" diye geçer başa. Vergi koyar insana, dağa, taş. Paylaşma bittikten sonra uyanıp kendine gelen şair bakar ki her şey

çoktan bitmiştir. Boş yere sahipsiz bir nimet arar. Anlar ki her nesnenin bir sahibi var. İşte o zaman bir sitem çılgılığı kopar ta içinden. Ve Tanrı'ya ulaşır hemen:

***Herkes verirken nimetini ey Tanrı
Unuttun mu bu en sadık kulunun payını
Herkes aldı hakkını, hani ya benimki
Diye şikâyet etti şair yükselterek sesini***

Ve Tanrı bu sitemi şöyle karşılar:

***Güzele gönül vermiş şairim
Buna sızlanmaya hakkın var mı senin?
Dünya paylaşılırken sen neredeydin?***

Şairin gözü yine bir güzelliğe dalmış ve gönlü yatışmıştır.

***Biliyorsun ya Tanrım!
Ben hep seninleydim!
Gözüm yüzünü seyre dalmıştı öyle
hayran***

***Işığınla coşup sarhoş olmuştum o an
Duyuyordu kulağım göklerin ezgisini
Kaçırdım dünya nimetlerini, başıyla
beni.***

Ve Tanrı şöyle noktalar konuşmayı:
***Dünyayı verdim isteyenlere
Dileyen, dilediğine sahip olsun diye
Ama hepsinden geçip, beni isteyen
Dost seçtim kendime ey sevgili!...***

Her an yeni bir güzellikle yoğrulmuş, insanlara ışık vermek için benliğini mum gibi eriten ve giderek ışığın kaynağına koşan bir pervane gibi kendini yakan, Tanrı'da tükenen tüm soy sanatçıları düşünüyorum da, yedi yüzyıl evvelinde öyle vakur, sade, Yunus geliyor aklıma. Onun varlığın tümünü, seven bir gönlün potasında sanata dönüştüren şiirleri ve ille "Bana seni gerek seni" diyen sesi. Tanrısal bir gözle bakabilseydik, varlığın tümü bir güzellik anıtı olarak serilirdi gözlerimizin

önüne. Sanatçılar zaman zaman bu bakışa veya duyuşa erişerek bize evrenin özündeki güzelliği gösterdiler, sevgiyle bakmayı ve Sevgisinden Vareden'in önünde saygı ile eğilmeyi öğrettiler. Sevgi ile bakmak, gerçek ibadeti bulmak, varlığın özüne inip onunla rezonans haline girmek, böylece bizi ve her şeyi Sevgisinden Vareden'e yaklaşmak demektir.

Yüreği ile bakmasını öğrenen, baktığı her yerde O'nu görür. Ve O'nun bin bir güzellikle işlenmiş evren seccadesine eğilip yüz sürer. İşte sanatçının secdesi budur!..

Kehanet ve Kâhinlik - IV

Uyuyan Peygamber - 3

Derleyen ve Çeviren: Zuhal Voigt

20. yüzyılın en büyük şifacılarından ve kâhinlerinden olan Edgar Cayce, yaptığı seanslardan (Readings) birinde, insanların daha önceki hayatlarından bahsetmiş olduğunu uyandıktan sonra öğrendiğinde, adeta şoke olmuştu. Kendisi, o zamana kadar İncil'de yazılanlara inanan çok dindar bir Protestandı ve İncil'de Reenkarnasyon'dan söz edilmiyordu.

10 Ağustos 1923'de, Ohio Eyaleti Dayton kentinde bir otel odasında yaptığı bu seansta Cayce uyku halinde, dünyaya defalarca gelip gitmenin bir efsane değil, doğal bir kanun olduğunu bildirmişti.

Cayce bu seansın ardından derin şüphelere düştü ve bilinçaltının kötü güçlerin eline geçmiş olduğunu, bundan böyle özel yeteneklerini kullanmaması gerektiğini düşünmeye başladı. Ona kalsa, her şeyi o anda bırakacak ve arkasına bakmadan kaçacaktı. Ama o zamana kadar reenkarnasyon araştırmaları yapmış ve Cayce'yi bu seansı yapmaya ikna etmiş olan Arthur Lammers, Cayce'nin verdiği bilgilere hayran kalmıştı. Neticede onun desteğiyle seanslara devam etmeye karar veren Cayce, bu yoldan muazzam bilgilerin gelmesinin ve binlerce insanın yaşamının ve daha fazla sayıdakinin de yaşama bakışının ve görüşlerinin değişmesinin

yolunu açmış oldu. Bundan sonra da, hastalarına ilaveten, sırf geçmiş yaşamlarını ve bu hayatlarında nasıl bir yol takip etmeleri gerektiğini öğrenmek üzere, sayıları iki bin beş yüzü aşan insan Cayce'nin kapısını çaldı.

Engellenmiş Modacı

1927 Ağustos ayında Alice Greenwood, 14 yaşındaki erkek kardeşi David Greenwood için bir seans rica etmişti. Cayce her zaman olduğu gibi kendiliğinden hipnoza girerek bu seansı idare eden sekreteri Gladys'in, seanslarda hep olduğu gibi, kendisine yönelttiği soruları dinledi: "David Greenwood adındaki 1923 doğumlu varlığı karşında göreceksin, onun bu yaşamındaki gizli veya açık evrensel güçlerle olan bağlantılarını, ayrıca yeryüzü üzerindeki önceki görünüşlerini ve bu yaşamındaki gelişmesini destekleyen veya engelleyen unsurları ve yeteneklerini ve bu yaşamında neler elde edebileceğini anlatacaksın."

Cayce özetle şunları söyledi: "Varlık aslında sağlam bir bedene sahip ama bazı eğilimleri, bedeninde ifadesini bulan bozukluklara yol açıyor, özellikle sindirim sistemini korumalı ve aşırılıklardan kaçınmalı. Şayet giyim ve giyim malzemesi alanındaki ticari konulara el atarsa, başarılı olacaktır, çünkü bu konular doğal ilgisi yönündedir."

Sonra David'in bir önceki yaşamında, Neil adıyla, Fransa'da on üçüncü Lui'nin sarayında önemli bir görevde bulunduğu, sarayda kralın gardrobundan sorumlu bir çeşit moda uzmanı olduğunu söyledi. Cayce'nin bunları söylerken, söz-

lerini özenle seçtiği dikkati çekiyordu, anlaşılan onyedinci yüzyılın saray Fransızcası'nı, yaşadığı çağın bilincindeki İngilizce deyimleriyle ifade edebilme uğraşı içindeydi.

Cayce daha gerilere gittiğinde, David'i Yunanistan'da, Ege kıyılarında Isthmus'ta buldu. Bu defa adı Colval idi ve Colval, o zamanki karışıklıklardan istifade önemli bir pozisyona gelmiş ama bu durumu kötüye kullanmıştı. Daha önce ise, İran'da, İskender'in işgali esnasında Saray Doktoruydu. Bu hayatında Abiel adıyla birçok entrikaya ve rüşvet olaylarına karışmış ve otoritesini kötüye kullanmıştı. Daha önceleri İsois adıyla Mısır'da yaşamıştı ve burada da yönetenlerin sevgi ve güvenini kazanarak, özel bir kıyafet taşıyan ilk rahiplerden olmuştu. Kendisini halka o kadar sevdirmişti ki, ölümünden sonra kendisine kutsal bir kişi veya tanrı olarak ibadet edildi. Daha önceki bir yaşamında ise, Atlantis'te tahtın veliahtı olarak Amiaie-Oulieb adıyla yaşamış ve Atlantis battığında boğularak ölmüştü.

David'in bu yaşamındaki arzusu doktor olmaktı ama Cayce ona bu arzusundan vazgeçmesini, böylece İran'da geçirdiği yaşamındaki kötü unsurların bu hayatında da ortaya çıkarak onu yolundan alıkoymasını engellemesini tavsiye ediyordu. David'in tüm bu yaşamlarında, insanları idare etmek, onlarla bağlar kurmak, törenler ve törensel kıyafetler ile olan alışkanlıkları öne çıkıyordu.

Tabii ki David'in, Cayce'nin değinmediği, bunlardan başka yaşamları da olmuştu, kendisi defalarca gelip gitmiş bir ruh grubuna dâhildi. Ama sözü edilen

bu yaşamlar, bugünkü yaşamındaki sorunlarına etki edebilecek olanlarıydı.

Cayce seansını, David'in fiziksel olarak sindirim sistemine dikkat ederek bazı önlemler almasını, mesleki olarak insanlarla ilişkiye dayanan ticari işlere atılmasını önererek, her zamanki gibi, şu sözlerle sonlandırdı: "Bu sefer için bitirdik."

Bu seansın protokolü David'in ebeveynine gönderildi ama onlar olayda bir anlam bulamayarak David'e hiçbir zaman okutmadılar. Yalnızca kızkardeşi Alice, protokolü titizlikle sakladı.

1934 yılına gelindiğinde, David 21 yaşındaydı, küçük bir gazetede dağıtım işlerini yönetiyor ve hiçbir ilerleme olanağı olmayan bu işte çok sıkılıyordu. Kızkardeşi Alice nihayet ona Cayce'nin protokolünü okuttu ve tavsiyelere kulak vermesini söyledi. Ancak David bunu önemsemedi, sindirim sistemi sağlıklıydı ve reenkarnasyon düşüncesi ona hiçbir şey ifade etmiyordu, giyim endüstrisine karşı hiçbir ilgi duymuyordu ve kendisinin engellenmiş bir modacı olabileceği hususunu ise gülünç buluyordu.

1940 baharında Alice onu, bir giyim fabrikasında çalışmaya ikna etti. Fabrika sahipleri Cayce'yi biliyorlardı ve David'in kendi branşlarında, gerçekten doğal bir yeteneği olacağını düşünüyorlardı. Okul ve dernek uniformaları üreten bu fabrikada, seyyar satıcı olarak başlayan David, müşteriler nezdinde öyle bir başarı kazandı ki, kısa zamanda fabrikanın satış alanını birkaç eyalete genişletti. Ama aynı zamanlarda, birden ortaya çıkan

yiyecek alerjileri yüzünden askerlikten muaf tutulmuştu. İkinci Dünya Savaşı sırasında, orduya gönüllü yazılan David, burada da, üniforma ünitesinin başına getirildi. Savaştan sonra eski fabrikasına döndü ve orada tek müdür olarak çalışmaya devam etti. Böylece Cayce'nin söylediği her şey doğru çıkmıştı: giyim malzemeleri konusunda büyük başarıya ulaşması ve sindirim sistemindeki bozuklukların da ortaya çıkması.

David, Cayce'nin söylediklerinin bu derece doğru çıktığını görünce, onunla başka seanslar yaptı ve sindirim sistemindeki hastalığının kaynağının, Fransız kralının sarayındaki sınırsız yemek ve içmek alemleri olduğunu öğrendi. O yaşamında bedenini o derecede kötü kullanmıştı ki, bunu bir daha hiç yapmaması için bu yaşamında diyet ve sıkıntı çekmesi gerekmişti.

Cariyenin Kurtarıcı Eli

Stella Kirby, eşinden boşanmıştı ve çocuğuna bakabilmek için, bir tanıdığının tavsiyesiyle hemşire olmaya karar verdi ve bunun için gerekli olan kurslara gitti. Hemşire çıktığı zaman, normal hemşire maaşının iki misli öngörülen, özel bir hasta bakımı için bir teklif aldı. Görüşmeye gittiği görkemli villada her şey mükemmeldi, evin idarecisi konumundaki kadın onu çok iyi karşıladı, kalacağı oda mükemmeldi ve özel ahçının hazırladığı yemekler nefisti. Ama bakması gereken hasta, yetmiş beş yaşında tamamen akıl yoksunu bir ihtiyardı. Yattığı yatak demir bir kafes içindeydi, kendisi kafes içinde boş bakışlarla oturuyor ve her türlü normallikten uzak,

üzerindeki elbiseleri parçalıyordu. Konuşamıyor, söylenenleri anlamıyor ve temizliği için yapılan gayretlere karşı geliyordu, yemek yemediği için küçük bir çocuk gibi başkası tarafından beslenmesi gerekiyordu. Stella içinde hissettiği dirence rağmen, hastanın beden temizliğini sağlamayı denemek üzere kafese girdi ama ihtiyara dokunduğu anda öyle bir tiksintiye kapıldı ki, kendisini banyoya zor atarak kusmaya başladı. Bu durum sonraki günlerde de devam ettiğinden, o kadar çok ihtiyacı olduğu bu işi bırakmaya karar vermişti ki, tam da o günlerde Edgar Cayce'den yardım istemesine olanak doğdu.

Cayce'nin seansında ortaya çıkanlar çarpıcıydı. Yaşlı hasta ile Stella'nın yolları geçmiş yaşamlarında iki defa çakışmıştı. Mısır'daki bir yaşamında, bu kişi onun oğluydu. Stella'nın duyduğu muazzam tiksinti ise, her ikisinin de Orta Doğu'da geçirdikleri daha sonraki bir yaşamdan kaynaklanıyordu. Bu yaşamda bu kişi, önemli bir mevkide bulunan, herkesin saygısını kazanmış biriydi. Ancak özel hayatında, bir çeşit sarayda, bir sürü genç kadınla birlikte yaşıyordu ve bu kadınlar onun bir dizi anormal cinsel isteklerine boyun eğmek zorundaydılar. Stella bu yaşamda, işte bu kadınlardan biriydi ve o yüzden, hastanın bedene dokunduğu anda, o sarayda yaşadığı aşağılanmaların yarattığı ve ruhunda depolanmış olan nefret ve tiksinti, birdenbire açığa çıkmıştı.

Ama Cayce, bu varlığın sevgiye karşı tepki vereceğini ve Stella'nın, şayet kendi karmasını aşmak istiyorsa, onu severek bakması gerektiğini söylüyordu. Bu evi

terketmek ve bu hastadan kaçmak çözüm değildi, çünkü aralarındaki karma bağlantısı çözülmemiş bir biçimde gelecek yaşamlara aktarılacaktı. Reenkarnasyon düşüncesi Stella'ya yabancıydı ama Allah'a inanan bir insan olarak bu ihtimale karşı açıktı. İş bırakmadı ve dişlerini sıktı ama bakımını üstlendiği bu zavalı yarattığı sevmesi gerektiği düşüncesi, başlangıçta onu neredeyse öldürüyordu. Çok defa pes etme noktasına geldi ama Cayce'nin seansta söyledikleri, her seferinde onu tekrar doğru yola getirdi. Neticede yaşlı hastada birtakım değişiklikler olmaya başladı. Sonuçta Stella'nın her dediğini anlayıp aynen yapmaya, düzgün yemek yemeye başladı. Artık temizliğine de dikkat ediyor ve giysilerini yırtmıyordu. Stella odasında dolaştığında ise, sadık bir köpeğin bakışlarıyla onu adım adım takibetmesi görülecek bir şeydi.

Cayce'nin söylediği gerçekleşmiş, sevgi ile muamele sonuçta onun hasta beynine bir yol bulmuştu ve tekrar sevildiğini anlaması, içinde bulunduğu cehennemden kurtulmasına neden olmuştu. İki sene kadar böyle yaşadktan sonra ise, nihayet huzur içinde ölebildi. Stella da ondan sonra, hak ettiği dengeli ve huzurlu yaşamını sürdürdü.

Cayce, ikisinin ana oğul olarak geçirdikleri Mısır'daki yaşama fazla değinmemişti ama sebepsiz bir sonuç olmadığına göre, bu yaşamda belki de annenin oğula karşı bazı borçlanmalarının veya ihmallerinin, Orta Doğu'daki biçimde bir yaşam ortaklığını doğurduğu söylenebilir. Karma kanunlarını tanıyan biri için, belki de annenin,

oğlu olan varlığın daha sonraki yaşamında birtakım aşırılıklar yapmasını engelleyebilecek olan bir tutum göstermeyi ihmal etmesinin, daha sonraki komplikasyonlara yol açmış olabileceğini söylemek pek de uzak bir ihtimal sayılmaz. Stella'nın bu yaşamında, karma ve reenkarnasyonun asıl amacının Cayce'nin söyledikleri doğrultusunda, sevginin hâkimiyetini sağlamak olduğunu anlaması ve bu şekilde davranması, herhalde her ikisini de, ileride daha eziyetli ve karmaşık olabilecek yaşam yollarından korumuş oldu.

İki Kız Arkadaş

Irene McGinley Cayce'ye ilk defa geldiğinde 17 yaşındaydı ve bir bacağındaki kemik kanseri o derecede ilerlemişti ki, doktorlar kanserin yayılmaması için bacağın kesilmesinden başka çare görmemekteydiler. Irene akıllı, cazip ve yetenekli bir genç kızdı. Zengin bir aileden geliyordu ve bu ailede büyük ağabeylerinden birinin karısı olan Kit de yaşıyordu. Kit, kendi çocukları da olduğu halde, Irene'in özel hastabakıcısı ve arkadaşıydı ve onunla çok iyi anlaşırdu. Cayce'nin yaptığı sağlık seanslarında ki tavsiyeler yerine getirilerek, bacağın kesilmesi önlenmiş ve Irene iyileşme yoluna girmişti ki, kendisi bir de yaşam seansı yapılmasını talep etti Cayce'den. Başına neden böyle bir hastalık geldiğini öğrenmek istiyordu.

Seansta Irene'nin bir önceki yaşamında, Amerika'da Avrupalılar'ın ilk yerleşmeleri zamanında yaşamış, dinine düşkün ve dikiş nakış örgü işlerinde usta bir ev kadını olduğu ortaya çıktı. Daha

önceki yaşamı ise, Roma'da İmparator Neron'un hâkimiyeti altında ve ilk Hristiyanlar'ın takibata uğradığı yıllarda geçmişti. Bu yaşamında Irene, zengin bir hükümet temsilcisinin kızıydı. İlk Hristiyanlar'ın yaşamlarını ve başlarına gelenleri uzaktan inceliyor ve hattâ kendi evlerinde çalışan bazı Hristiyanlığı kabul etmiş hizmetkârların bu samimi inançlarıyla alay ediyordu. Cayce, bu tutumunun bedenindeki bazı bozuklukları hazırladığını söylüyordu. Daha enteresan olan şey ise, bu yaşamındaki yengesi Kit'in, Roma'daki yaşamında da onunla aynı evde yaşıyor olmasıydı. Kit o zaman, evlerindeki bir bekçinin kızıydı. İki kız, biri bir hizmetkâr kızı olduğu halde birbirleriyle iyi anlaşılıyorlar, birlikte arp çalıp şarkılar söylüyorlardı. Kit de gizlice Hristiyanlığı kabul etmişti. Irene de bu öğretiye karşı bir çekim hissetmeye başlamıştı ama tabii bunu açıkça kimseye söyleyemiyordu, çünkü Neron'un Roma'sında üst tabakadan bir Romalı bile, Hristiyanlığa eğilimini gösterirse, diğer Hristiyanlarla birlikte Arena'da vahşi hayvanlara atılma tehlikesine maruz kalabilirdi. Ama bundan sonra hepsinin kaderini değiştiren bir şey gerçekleşti ve Irene'in de ilgi duyduğu bir genç adam, Kit'e aşık oldu. Irene kendisine karşılık vermeyen ve arkadaşına âşık olan bu genç adama karşı duyduğu öfke içinde ve onu cezalandırmak amacıyla, yetkililere kız arkadaşının Hristiyan olduğunu haber verdi. Yakalanan arkadaş Arena'da vahşi hayvanlara atıldı ve genç adam onun parçalanarak ölmesini, tribunlerde dehşet içinde seyretmek zorunda kaldı. Irene genç adamın yanbaşımda, onun sevdiği kızın vahşice öldürülmesi karşısında duyduğu acısını seyrederek

güldü. Bu yaptığını, kıskançlıktan çıldırdığı için yapmıştı ama sonuçlarını görmekte de gecikmedi. Olaydan sonra bir daha kendine gelemeyen genç adam, Irene'nin gözleri önünde tükenip bitti ve Irene kendisi, pişmanlıklar ve acılar içinde kaldı. Özellikle arkadaşı ile birlikte çalıp söyledikleri şarkıları duyduğu zaman kahroldu. Irene yaptığının sonuçlarını, daha o yaşamında vicdan azabı olarak çekmeye başlamıştı ama kendi yarattığı bu karma kanunu bu yaşamında, kendisini acınacak bir duruma düşürerek işlemişti. Hastalığından dolayı başkalarının yaptığı bedensel faaliyetleri yapamıyor, başkalarının merhametine ve yardımına muhtaç oluyor hattâ bazen de kendisiyle alay edilmesine maruz kalıyordu. Cayce'nin tavsiyesi şöyleydi: "Varlık, yaşama nasıl yaklaşacağını bilirse, olup bitenlerin şimdi üstesinden gelebilir. Alay etmekle ve küçük düşürmekle değil; ruhun gücüyle ve sabırla, övgüyle dostlukla ve yumuşak sözlerle, müzikle zevk vererek ruh ve beden arasındaki harmoniyi sağlayacak her türlü uyarıyı yapmakla. Etin zayıflıkları (bedensel hastalıklar), ruhun yaralarıdır ve ancak irade ruhla bir olursa iyi olurlar."

Irene Cayce'nin seansını ciddiye aldı ve arp çalmaya başladı ve bu işi o kadar ilerletti ki, daha sonra konserler verdi. Sahneden çekildikten sonraki yıllarda da, idare ettiği anaokulunda çocuklara arp çalmayı ve müzik sevgisini öğretmeye devam etti.

Kit ise daha iyi bir karmaya sahipti. Mısır'daki bir yaşamında, bu yaşamında Irene'ye bakmasını kolaylaştıran hasta

bakımı yeteneğini geliştirmişti. Arabistan'daki bir yaşamda, sosyal mevkiine düşkün boş bir yaşam geçirdi ama sonra Roma'da Hristiyanlığı kabulü ile büyük spiritüel gelişme gösterdi, hattâ o kadar ki, Arena'da öldürüldüğü zaman bile, içinde Irene'ye karşı bir kızgınlık taşımadı. Daha sonraki bir yaşamda ise, Fransız ihtilali sırasında 12 yaşında bir çocuk olarak 16. Louis ve Marie Antoinette'in tevkif edilmelerine şahit oldu, büyüyünce ihtilale bizzat katıldı ve o zamanın kargaşası içinde, güç peşinde koşarken yine bizzat ihtilalin kurbanı oldu. Bu yaşamında ise, hırslarını geri iterek bir aile kurmayı ve ailesi için çalışmayı seçti. Irene için gösterdiği ilgi ve ihtimam, başka zamanlarda yüklendiği karmik borçların ödenmesinde yardımcı oldu. Kit hatta bu yaşamında hayvanlara karşı doğuştan taşıdığı ve Arena'da parçalanarak öldürülmesinden kaynaklanan korkusunu bile yenmeye muvaffak olmuştu.

Reenkarnasyon'un Kavranması Güç Derinliği

Reenkarnasyon kanunlarının, biz yaşayan insanlar ve bizim dünya bilincimiz tarafından tesbit ve tasnif edilip kurallara bağlanamayacak kadar geniş kapsamlı ve çeşitli olduğunu, bu konu üzerine eğildikçe ve çeşitli ve sonsuz kaynakları tetkik ettikçe, attığımız her adımla birlikte, hep biraz daha iyi anlamaktayız. Reenkarnasyonun ve karmanın ne olduğunu, nasıl işlediğini biraz olsun kavrayabilmenin en iyi yolu, herhalde onu hiçbir kurala bağlamaya, bir takım listelere ve maddelere dönüştürmeye çalışmadan, gelen her türlü bilgiye açık

bir göz ve yürekle izlemek olacaktır. Bu yürüyüş esnasında, daha sonradan gelen bir bilgi, daha öncekileri içine alıp, değiştirip, genişletebilir, sınırlarını daha öteye atabilir. Burada da yapılacak şey, yeni gelen (ya da bizim yeni ulaştığımız) ve belki de daha öncekilere zıt gibi görünen bilgiyi toptan reddetmek yerine, olabirliğini ihtimal dâhilinde tutarak, araştırmaya ve öğrenmeye devam etmek olmalıdır. Belki de daha sonraki adımların birinde, eksik olan bir taş yerine oturacak veya yeni bir halka zinciri tamamlayacaktır.

Biz insanlar, genelde linear (çizgisel, yani olayların veya fikirlerin silsile halinde ardarda dizilmesi) tarzda düşündüğümüzden, bir şeyin bir diğerinden sonra gelmesi şeklinde değil de, ard arda dizilmeyen unsurların bir ağla birbirine bağlı biçimde bulunabilmesini düşünmek bize zor gelir. Örneğin yine, bir şey doğruysa, öteki şey yanlıştır bizim için. Başka bir bakış açısından her ikisinin de doğru olabileceği düşüncesine pek sıcak bakmayız. Bu bildiğimiz sistemi her şeye olduğu gibi, reenkarnasyona da tatbik ederek düşünürüz. Örneğin, bir varlığın bir sonraki yaşamında, bir öncekinden, bizim anlayışımıza göre daha ileri olması gerektiği bize uygun gelir. Bu arada hangi unsurun daha ilerlemiş olduğunu da kesin olarak söyleyemeyeceğimiz halde, ille de bizim anlayışımıza göre bir ilerleme görmek isteriz. Oysa reenkarnasyon daha karmaşık işlemekte ve bir varlık, birikimindeki bizim gözümüzden kaçan küçücük bir eksiklik için bile tekrar dünyaya dönebilmektedir. O yüzden, bir varlığın (dünya zamanına göre)

önceki ve sonraki yaşamlarında, anlayışımıza uygun bir silsile göremezsek, çelişkiye düşmemek yine kendi bilgilerimizin selâmeti açısından yararlı olacaktır.

Eklenecek önemli bir husus da, gerek Edgar Cayce'in gerekse daha önceki sayılarımızda bilgilerinden örnekler verdiğimiz Seth isimli bedensiz varlığın da belirttiği gibi, inanması bize zor gelse bile, insanların ruhsal anlamda en çok ilerlemeyi, önemsiz gibi görünen, isimsiz, aksi sedasız geçip gitmiş, arkasında hiçbir iz bırakmamış sessiz ve sıradan yaşamlarında yapmakta olduklarıdır.

Bu noktada yine Cayce'ye dönersek, bu büyük mistik insan kendi geçmişi konusunu da açıklamış ve önceki yaşamlarından söz etmiştir. Bu arada, son derecede olağan, son yaşamındaki yetenekleriyle hiç ilintisi olmayan, hattâ bazı kötü alışkanlıklar ve hatalarla geçirdiği zamanları da gün ışığına çıkarmaktan çekinmemiştir.

Örneğin bir önceki yaşamı, Amerikan Bağımsızlık Savaşı esnasında, Amerika'daki bağımsızlık mücadelesine karşı savaşmış olan İngilizlerin paralı askeri olarak geçmiştir. İngiltere'de Cornwall'da 1742'de, kaçakçılık ve korsanlık yapan büyük bir ailenin çocuklarından biri olarak doğmuş ve kendisine John Bainbridge adı verilmiş. Daha sonra İngilizlerle Amerika'da, Cayce'nin yaşadığı Virginia Beach'e yakın Chesapeake Bay'e gelmiş. Kızılderililerle yapılan çatışmalarla Kanada'ya kadar yolu düşmüş ve o zamanların bu sınır bölgelerindeki kargaşalı yaşama ayak

uydurmuş, içkiye, kumara ve kadınlara düşkün biri olarak yaşamını sürdürmüştü.

Bu yaşamının sonlarında ise, kızılde-rililer tarafından kuşatılmış olan Fort Dearborn (şimdiki Chicago yakınında) sonuçta kızılde-rililerin eline geçince, John oradan kaçmaya çalışan bir grup insana yardımcı olmuş. Kadınlar, erkekler ve çocuklardan oluşan bu grup, John'un yardımıyla kendi yaptıkları bir sal üzerinde Ohio nehri üzerinden kaçmaya çalışmışlar. Ne yazık ki, kızılde-rililer salı her iki kıyıdan da takip ederek, onların karaya çıkmasını engellemişler. Ellerindeki yiyecek stokları biten saldaki insanlar sonuçta açlıktan birer birer ölmeye başlamışlar. John da bu ölenler arasındaymış, ama onun koruyup kolladığı genç bir kadın sonuçta sağ kalıp kurtulabilmiş. Fran isimli bu kadın, daha sonra iyilik ve yardımseverliği ile tanınan bir pansiyon sahibesi olarak 48 yaşına kadar yaşayıp, dünyayı terketmiş.

Cayce'nin, bu yaşamıyla adeta hiçbir bağlantısı görülemeyen bu geçmiş yaşamından söz etmesi ise, oldukça ilginç iki husustan dolayı. Birinci husus, John'un kaçmasına yardım ettiği Fran'ın, yeni enkarnasyonunda Cayce'ye gelip yardım istemesi. Bu hayatında yaşamından, işinden, her şeyden son derecede mutsuz olan bu kadın, depresyonlarının sebebinin araştırmak için Cayce'yi aramıştır.

Sonuçta, Cayce'nin geçmiş yaşamı, Fort Dearborn'da olup bitenler ortaya çıktığı gibi, Fran'ın o zaman salda ölen tüm akrabalarının da, onun çeşitli yakınları olarak, Fran'ın da yaşadığı Chesapeake

yarımadasında yeniden dünyaya geldikleri anlaşılır. Bir önceki yaşamda yarım kalan tüm ilişkiler anlaşılan bu defa devam etmektedir. Cayce bu yaşamda, başta Fran olmak üzere, Fran'ın hemen bütün akrabalarının çeşitli hastalıklarını iyi eder, onların hepsine bir bir yardım eder. Bu olay varlıkların zamanlar içinde bir grup olarak tekrar tekrar bedenlenmesine bir örnektir.

İkinci olay ise, Cayce ailesiyle 1925 senesinde ilk defa Virginia Beach'e taşındığı zaman gerçekleşir. Cayce oğlu Hugh'u oradaki berbere götürür. Berberin beş yaşındaki oğlu da oradadır ve annesinin onu yatırmasını bekleyerek huysuzlanmaktadır. Babası rahat durması için eline bir kutu kek vermiştir. Oğlan Cayce'yi farketmediği anda birden ona yoğunlaşır ve kalkıp yanına gider. Elindeki kek kutusunu Cayce'ye uzatır ve şöyle der: "Buyrun, keklerin gerisi sizin olsun, siz yiyebilirsiniz. Herhalde karnınız hâlâ feci şekilde aç olmalı." Babası araya girer: "Beyefendiyi rahat bırak. Yabancıları rahatsız etmemen gerektiğini biliyorsun." Oğlan Cayce'yi tanıyan bakışlarla ısrar eder: "Ama ben onu tanıyorum. O da saldaydı. O zaman çok açtınız, öyle değil mi bayım?" Cayce bir kek alır ve " Çok teşekkürler genç adam." der. Ve sonra küçüğün kulağına fısıldar: " Tamamen haklısın. Saldayken gerçekten müthiş açlık çekmiştim."

Edgar Cayce'nin çocuklarla yaptığı seanslarına da gelecek sayımızda yer vereceğiz.

Alıntılar: Die Tausend Leben Deiner Seele/Edgar Cayce/Hugh Lynn Cayce

Pîr Sultan Abdal

Derleyen: Nihal Gürsoy

HAYATI, ESERLERİ, FELSEFESİ HAKKINDA

Yaşadığı yıllar hakkında kesin bir tarih bulunmamakla birlikte 16 y.y.da yaşadığı kesindir. Ölümü, bazı kaynaklarda 1587-1590 olarak gösterilmekte bazılarında ise 1547-1551 olarak geçmektedir. Yaşamı hakkındaki bilgiler ile diğer halk ozanları gibi,

kendi şiirlerinden, halk söylentilerinden, başka ozanların onun için yazdıkları şiirlerden yola çıkılarak toparlanabilmiştir. Pîr Sultan Abdal, Sivas'ın Yıldızeli ilçesinin Çırçır bucağına bağlı Banaz köyünde doğmuştur. Asıl adının Haydar olduğu bilinmektedir. Banaz'da bugün de Pîr Sultan'a ait olduğu söylenen bir ev, önünde şairin yaşadığı dönemden

kaldığına inanılan bir söğüt ağacı, ağacın altında ise esasının ucuna takarak Horasan'dan getirdiğine inanılan bir değirmen taşı bulunmaktadır.

Pîr Sultan Abdal'ın yaz aylarının güzel havalarında karısıyla birlikte bu taşın üzerine oturup sohbet ettiği rivayet edilmekte olup, bu ev, taş ve söğüt ağacı köylüler tarafından kutsal sayılmaktadır. Alevîler'in en büyük ozanlarından sayılan Pîr Sultan Abdal, bağlandığı inançların güçlü bir savunucusu olarak, kişiliği ve sorunları dile getiriş biçimiyle, direnişiyle, 16. y.y. da Anadolu Alevîleri'nin çileli yaşamının altını çizmiş, onların güçlü bir savunucusu olmuştur. Yaşam karşısındaki somut tavrı şiirlerine de yansımış, çağının konuşma diliyle yazdığı halk dili ve edebiyatının kusursuz örneklerinden oluşan eserleri onu ölümsüz bir ozan olarak günümüze kadar taşımıştır. Konularını yalnızca tarikat ayrılıklarının siyasi anlayışa ve günlük yaşama yansıyan çekişmelerinden, kavga ve ayrılıklarından almamış, hayatın çeşitli yönleri ve renkleri üzerine de katkısız bir gözlem gücüyle iman, doğa, hayvan sevgisini içeren muhteşem eserler vermiştir. Eserlerindeki derin duyuş kendisini kimi zaman çaresizlik kimi zaman güçlü bir direniş ve umut kimi zaman ise, yılmak bilmez, sözünü sakınmaz bir propagandacı olarak hissettirmektedir.

Çocukluğunu çobanlık yaparak geçiren Pîr Sultan Abdal, Alevî gelenekleriyle dergâh ortamında

yetişmiştir. Kimi kaynaklarda Erdebil'de medrese eğitimi aldığı söylenir. Alevî-Bektaşî tarikatına bağlı bir derviş olarak, içinden çıktığı topluma, ilmi ve aklıyla öncülük etmeye çalışmıştır. Onun şiirlerini okurken Anadolu'nun toplumsal tarihi üzerine bilgiler ediniriz. Devlet düzenindeki çatışmaları, Osmanlı Hükümeti'nin İran Şahları ile geçmişe dayalı anlaşmazlıkları nedeniyle, Anadolu ve Alevî politikalarındaki tutumlarında İran Şah'ının ve Alevîlerin yanındaki duruşunu, direnişini yazdığı şiirlere yansıtmış, yaşamının büyük bölümünü bu mücadeleye adanmış ve bu uğurda öldürülmüştür. Ayrıca Hak sevgisi, halk sevgisi, Ehl-i Beyt sevgisi, ilâhî âşk gibi konularda da pek çok deyişler, nefesler, dörtlükler ve şiirlerle kendisini ifade etmiştir. Hakkındaki bilgilerden iyi bir saz ustası olduğu ve sazına bağlılığı açıkça anlaşılmaktadır. Sazıyla ve sözüyle halk edebiyatı geleneklerinden hiç ayrılmamış, ölçü-uyak-dil-söyleyiş özellikleriyle türünün en iyi örneklerinden olmuştur.

Şiirlerini genellikle hece ölçüsünün (4+4+3) 11'li veya (6+5) 11'li kalıplarıyla ya da (4+4) 8'li veya (5+3) 8'li kalıplarıyla yazmıştır. Nadiren 7'li kalıbı kullandığı da olmuştur. Bunun dışında kalan şiirleri hep dörtlükler, koşma ve semai biçimindedir. Söylentilere göre Pîr Sultan Abdal'ın üç oğlu bir kızı vardır. Oğullarından Seyyit Ali, Banaz Köyünün üstündeki çam korusunda, Pîr Muhammed Tokat'ın Daduk Köy'ünde, Er Gaib'de

Dersim'de gömülüdürler. Adı Sanem olan kızının Pîr Sultan asıldığı zaman söylediği ağıt çok ünlüdür. Bazı uzmanlar bu ağıtı kızı Sanem'in ağzından bir tarikat ozanının yazmış olabileceğini söylerler.

Oğullarından Pîr Muhammed de babası gibi şairdir, attan düşerek öldüğü söylenir. Bir başka oğlunu daha sağlığında kaybeden Pîr Sultan Abdal'ın iki oğul acısı yaşadığı söylenmektedir. Alevî-Bektaşî tarikatından olan Pîr Sultan Abdal'ın Alevî gelenekleri gereğince müsaibi (dünya ve ahirette kardeşlik kurumu) Ali Baba'dır. Bağlandığı tekkenin şeyhi ise Bektaşîliğin kurucusu Hacı Bektaş Veli'nin tekkesindeki posta oturmuş, yani en üst makamlara gelmiş Şeyh Hasan'dır.

Halen süregelen Pîr Sultan Abdal Şenlikleri ya da tam adıyla Pîr Sultan Abdal Geleneksel Kültür Etkinlikleri, ozanın doğum yeri olan Banaz'da her yıl Haziran ayının sonu ile Temmuz ayının başında oldukça geniş bir katılımı gerçekleştirilmektedir. Günümüzde mezarının yeri tam olarak bilinmemekle birlikte Sivas'ta eskiden adı Keçibulan iken sonradan Pîr Sultan'ın asılmasıyla Darağacı denilen yerdedir. Üzeri moloz taşlarla örtülüdür. Menkıbeye göre taşlar, idami esnasında Sivas Valisi bulunan ve halkı isyana teşvik ve önderlik ettiği gerekçesiyle kendisini astıran Hızır Paşa'nın emriyle atılmıştır. Uzmanların pek çoğu ve halk gerçek mezarı olarak

burayı işaret etmektedir. Tahminlere göre halk, hükümetin tavrından çekinerek cenazeyi köyüne götürememiş, burada defnetmişlerdir.

1939 yılında yaşadığı köye araştırma yapmak üzere ilk giden Pertev Naili Boratav'dır. Pîr Sultan Abdal'ı tarikat kapısından başlayıp, darağacına kadar uzanan süreçte bize en iyi anlatacak olan yine kendi şiirlerinden kopup gelen söyleyişleri olacaktır. Ancak daha önce hakkında yazılmış bulunan en önemli eserleri kısaca sıralayalım.

HAKKINDA YAPILAN ARAŞTIRMA VE ÇALIŞMALAR

Pîr Sultan Abdal (1929), Sadettin Nüzhet Ergun

Pîr Sultan Abdal (1941), Abdülbaki Gölpınarlı ve Pertev Naili Boratav
Pîr Sultan Abdal - Bütün Şiirleri (1971) Cahit Öztelli,

Pîr Sultan (1977), Mehmet Fuat Pîr Sultan, Yaşamı, Kişiliği, Sanatı, Etkisi, Bütün Şiirleri (1986), Asım Bezirci

Bunların dışında hakkında otuz aşkın önemli eser ve araştırma yazılmıştır. Abdülbaki Gölpınarlı ve P.N. Boratav'ın birlikte geliştirdikleri araştırmaya göre Pîr Sultan Abdal'a ait olduğu şüphe götürmeyen 58 adet şiire rastlanmış, bunun yanında şüpheli gördükleri 36 adet şiiri de araştırmalarına dâhil etmişlerdir.

PİR SULTAN ABDAL DÖNEMİNDE ANADOLU HALKININ SORUNLARI VE NEDENLERİ

Pîr Sultan Abdal'ın yaşadığı 16. Yüzyıla damgasını vuran en önemli olayların kökeninde, Safevi Devleti ile Osmanlı Devleti arasında yaşanan çekişmeler, savaşlar ve bunlara dindeki mezhep ayrılıklarının alet edilmesi yatmaktadır. Anadolu'da 15. Yüzyıl boyunca ilerlemeye devam eden Osmanlı İmparatorluğu bu sıralarda kontrol etmekte zorlandığı Türkmenleri baskısı altında tutuyordu. Ancak 1501 ve 1736 tarihleri arasında bugünkü Azerbaycan-İran-Ermenistan-Irak-Afganistan-Türkmenistan ve Türkiye'nin doğu kesiminde varlığını sürdüren Safevi Devleti'nin Şiiliği resmi mezhep edinerek kurulması ve Osmanlı'nın kontrolü altındaki Türkmen boylarının bu devlete verdiği destekle güçlenmesi, Mayıs 1502'de resmen İran Şah'ı olan 1. İsmail'den sonra ilişkileri iyice gerginleştirmişti. Timur, Ankara Savaşı'nda Yıldırım Beyazıt'ı yendikten sonra Anadolu'dan aldığı 30.000 esiri İran'a götürüp serbest bırakarak ve ruhani otoritesini kullanarak onların inançları üzerinde de etkili oldu. Daha önceleri Sünni mezhebine mensup bulunanların Alevîliği benimsemelerinde, tutumuyla önemli rol oynadı. Safevi Devleti, sonrasında Anadolu içlerine kadar yayılarak kuskün Oğuz-Türkmen boylarını da kendi birliğine kattı ve onları en önemli görevlere getirdi. Göçebe

Türkmenler, Osmanlı'da yitirdiği yerini Safevi Devleti'nde buldu. Bundan sonra Türkmenler akın akın İran'ın yolunu tuttular ve bununla da kalmayarak, Anadolu halkının bir kısmı ve Türkmenler yaşadıkları toprakların Safeviler'e bağlanması için sık sık ayaklanmalar çıkardılar. Gittikçe güçlenen Şah İsmail'in faaliyetlerini yakından izleyen Yavuz Sultan Selim 1514'de Safeviler'i ezmek amacıyla Doğu Anadolu ve Azerbaycan üzerine yürüdü. Hem Doğu'da kurulan Türk ve İslâm kökenli ikinci bir devletin güç odağı olmaya başlaması, bir iktidar mücadelesini getiriyor hem de diğer din ve inançlara karşı hoşgörülü bir tutum sergileyen Osmanlı Devleti, Müslümanlığın Sünnilik mezhebi karşısında güç kazanan Şii-Alevî mezhebini benimsemiş Safevi Devleti'ni inanç birliği için de tehlike olarak addediyordu.

Alevîlik inancının Türkmen'ler arasında yayılması bu iki devleti siyasi ve dinsel otorite anlamında sıkça karşı karşıya getirecekti. Yavuz Sultan Selim'den sonra tahta çıkan Kanuni Sultan Süleyman ve Şah İsmail'den sonra tahta çıkan Şah Tahmasb (İran Şah'ları dinsel ve dünyevî yetkilerin hepsini ellerinde tutuyorlardı) zamanında da iki devlet arasında pek çok çekişme ve savaşlar yaşandı. İşte Pîr Sultan Abdal'ın yaşadığı dönem tam da bu zamana denk düşmektedir. Kendisi de Alevî olan Pîr Sultan Abdal inançlarına sıkıca bağlı olmanın yanında, dinsel ve dünyevi yetkilerin temsil-

cisi olan Safevi Şahına da umut bağlı-yordu. Safevi Şahları o dönemde bekle-nen Mehdi olarak propaganda ediliyor-lardı. Halifeliği elinde tutan Osmanlı padişahları kadılar aracılığıyla sık sık Alevî karşıtı fetvalar yayınlıyorlar, Alevî halk baskıya, yoksulluğa, zulme maruz kalıyordu. Kadılara, müftülere, Osmanlı Devlet düzeninin adalet sis-temine güvenmeyen Pîr Sultan Abdal, "Hak davasını" öte dünyaya bıraktığını şiirlerinde sıkça dile getirmesine rağ-men olayların dışında kalamamıştır.

*Ben de şu dünyaya geldim giderim
Kalsın benim davam divana kalsın
Muhammed Ali'dir benim vekilim
Kalsın benim davam divana kalsın*

Dönemindeki diğer Alevî-Bektaşîlerin durumunu da sembolize eden Pîr Sultan Abdal, bir taraftan Osmanlı düzeni içinde yaşayıp, bu düzeni beğenmeyerek adalet arayışı içerisine girerken diğer yandan, yerini yurdunu terk etmeden umudunu şahlara bağlıyordu. Bu durumda ne içinde yaşadığı Osmanlı Devleti ile ne de inanç birliği içinde olduğu Safevi Devleti ile tam olarak bütünleşememiştir. Üstelik bu iki devletin de Pîr Sultan Abdal'a gerçek anlamda sahip çıktığı söylenemez. Deyişlerinde sıkça tekrarlanan "Şah'a giderim" sözünde inancı ve yoluyla ilgili mesajların yanında mesafelere ve zamana yönelik umutlar beslediği görülmektedir. İdeal dünyanın yöneticisi olarak düşünülen kişi mutlaka bir Şah'tır. Ancak Şah, her aman farklı kimliklerde ortaya çıkı-

bilir. Her zaman Hakk'ı gözeten Şah, bazen Hakk'ın kendisi iken, bazen Hz. Muhammed, bazen Hz. Ali, bazen de Hz. Ali'nin soyundan gelen on iki imamdan birisidir.

*Göğruben ben de bostan olursam
İllerin dilinde destan olursam
Kara toprak senden üstün olursam
Ben de bu yayladan Şah'a giderim
Dost elinden dolu içmiş deliyim
Üstü kan köpüklü meşe seliyim
Ben bir yol oğluyum yol sefiliyim
Ben de bu yayladan Şah'a giderim*

Pîr Sultan Abdal'ın şiirlerindeki şah-ların hüküm sürdüğü devlet ve dünya düzenini özlediği "Şah" kelimesi çok geniş anlamlı olarak düşünülmelidir. Onun nereye kadar neye ait olduğu sorgulandığında, Osmanlı kimliğine olan düşmanlığı değil, Sünni yanlısı ve Alevî karşıtı politik tutumuna direnişi, yine Fars dostluğu değil, Türkmen ve Alevî dostluğuna olan inancı göz önüne alınmalıdır. Ayrıca bugün Anadolu halkı arasında canlılığını koruyan ve dünyaya açılan Pîr Sultan Abdal için, inanç her şeyden önce geldiğinden o her şeyden önce inancının propagandacıdır. Onun düşünce yapısından ve dilinden çıkan adeta özet niteliğindeki şu mısralar, insanlığa en önemli mesajı, yaptığı en büyük propagandasıdır.

*Koyup dünya davasını
Hakk'a verip sevdasını
Doğrulayıp öz nefsinin
Şeytanı öldüren gelsin*

Bütün bu kargaşa içinde, tüm inancı-
na rağmen zamanın koşullarının ve
kutuplaşmalarının dışında kalamamış,
her insanın doğal hakkı olan inanç
özgürlüğünün savunuculuğu adına
başkaldırırken düzenin içinde bulun-
duğu açmazın kurbanlarından biri de
kendisi olmuştur. Şair, aşağıdaki
dörtlülüklerde beklentisini ve bozuk
düzene karşı sabrının taşmak üzere
olduğunu sert bir dille ifade etmektedir.

*Mehdi Dedem gelse gerek
Ali divan kursa gerek
Haksızları kırsa gerek
İntikamım ala bir gün*

Deccal'in hakkından gelecek, tüm
dünyaya barış, adalet ve huzur getire-
cek kutlu bir şahıs olarak yorumlanan
Mehdi'nin de Pîr Sultan Abdal'ın şiir-
lerinde umut bağlanan bir kurtarıcı
olarak adı sıkça geçmektedir.

Ekonomik olarak da bozulmuş devlet
ve dünya düzenine ve bu düzenin
devamını sağlamaya çalışan yöneti-
cilere ve uygulayıcılara hattâ padişaha
şiirlerinde çok açık bir şekilde karşı
çıkılmıştır.

*Şol icra Tanrısı yatmaz uyumaz
Kimsenin hakkını kimsede komaz
Hünkâr sağır olmuş, ünümü duymaz
Masumlar boğduran padişahım var*

Ancak bu şiirlerden bazılarının ona
ait olup olmadığı kesinlik arz etme-
mektedir. Bu nedenle onu sadece bu
şiirlerle bir isyancı ya da propagandacı

olarak anmak doğru değildir. Ama top-
lumda meydana gelen bir takım olay-
lara tanıklık eden Pîr Sultan Abdal'a ait
olduğu zannedilen deyişlerin ondan
ayrı düşünülmesi de doğru değildir.

*Koyun beni Hak aşkına yanayım
Dönen dönsün ben dönmezem yolumdan
Yolumdan dönüp mahrum mu kalayım
Dönen dönsün ben dönmezem yolumdam*

*Kadılar müftüler fetva yazarsa
İşte kemend işte boynum asarsa
İşte hançer işte kellem keserse
Dönen dönsün ben dönmezem yolumdan*

diyerek bir inanç ve dava adamı
olduğunu ve bu uğurda ölümü göze
aldığını açıkça ifade etmekle birlikte,
inancına temel aldığı o günkü şartlara
bakıldığında; Hz. Muhammed'in
ölümünün hemen ardından Hz.
Ebubekir'in halife seçilmesiyle birlikte
halifelğin Hz. Ali'nin hakkı olduğunu
düşünen bir grup Müslüman, Hz. Ali'-
nin planlı olarak devre dışı bırakıldığı
yönünde yorumlar ve dedikodular
çıkardılar. Müslümanların birlik ve
beraberliğe en çok ihtiyaçlarının
olduğu o günlerde ne yazık ki, bu tavır
ayrılık tohumları ekmekten başka bir
işe yaramamıştır: karşılıklı suçlamalar,
çekişmeler süregelip gitmiştir. Oysa
tüm dinlerin ve Müslümanlığın da
özündeki en temel esaslardan biri in-
sanları birliğe ve beraberliğe çağırma-
sıdır. Bu yolda O'nun hükümlerinden
ve esaslarından ayrılmadan, örnek
aldığı insanlara benzemeye çalışarak
yürümektir önemli olan.

Meclis Halkası

Ruhsal İletişim İçin Kutsal Bir Yapı Oluşturmanın Yolları

Alıntı yapılan kaynak: www.newstories.org, Lynnaea Lombard. 2003

Derleyen: Nelda Bayraktar

Lynnaea Lombard , transfor-
masyonel psikolog, dinler
arasında elçilik vazifesi veril-
miş kişi, yazar ve vahşi yaşam
rehberidir. Otuz yıldan beri derinlik
psikolojisi ve bilinçli tekâmül konu-
larında seminerler düzenlemekte ve
bu tarz toplantılara başkanlık yap-
maktadır. 1986 yılında bir arkadaşıyla
birlikte kurduğu Temenos
Associates kuruluşunda, psikospiri-
tüel atölye çalışmaları yürütmekte-
dir. 1995 yılında eşi Rick Paine ile

birlikte Naos Vakfını kuran
Lombard, burada vahşi yaşam ve
ıssızlık ortamlarında iç keşifler
yapılmasına rehberlik etmekte, ayrı-
ca Amerikan Kızılderililerin Tıp
Çarkını temel alan dört yıllık
Spiritüel Gelişim Eğitimleri vermek-
tedir. Toplulukların birbirleriyle kay-
naşmasını sağlamak, sosyal değişim
yaranan hayırseverlik çalışmaları
yürütmek ve evrimsel ruhsallıkla
uğraşmak en önemli tutkuları arasın-
da yer almaya devam etmektedir.

Meclis Halkası" ile ilgili ilk tecrübemi katıldığım bir yaz kampında yaşamıştım. Yedi yaşındaydım. Bize Pazar gecesi Meclis Ateşi'nin yakılacağı söylendi. İşte bu, kampın en güzel kısmıydı. Ateşin etrafında bir halka oluşturarak, tamtamları çalmaya başladık. En uzunumuzdan en kısamıza kadar kızlar iki sıra halinde halkayı oluşturduk. Ateş yakıldığında Yaratıcımız olan o büyük Ruh'a dua ettik ve aramızda yaşça en büyük olan üç kız sevginin, sağlığın ve mutluluğun simgesi olan kırmızı, beyaz ve mavi mumları yaktılar. Yöneticimiz bizimle bir konuşma yaptı, birçok kız o gece ödüller kazandı ve hep birlikte şarkılar söyledik.

Meclis halkasını oluşturduğumuz o anlar benim için adeta büyüydü ve daha sonra gruplarla yapacağım çalışmalarda hayatımın yönünü çizmeme yardımcı edecekti. İnsanların belli bir zaman süresince halka düzeninde oturarak bir meclis oluşturmaları kişisel mutluluğum ve esenliğim açısından hayli önemli oldu benim için. Şimdi buna benzer birçok meclis halkasında dua ediyor, şarkı söylüyor, dinliyor, adanmışlık sözü veriyor ve ruhsal kademede insanlarla iletişim kurmanın yollarını arıyorum. Yıllar boyunca bir topluluğu oluşturan bireylerin ruhsal iletişimlerini neyin sağlayabileceğini ve bunları neyin akıcı, sevgi dolu ve arınmış kılabileceğini düşünüp durmuştum. Ve dahası, işler zorlaştığında ya da insanlar incindiklerinde yaralar nasıl sarılabilirdi, yanlış anlaşılmalara nasıl düzeltilebilirdi ve ilişkilerde veya herhangi bir grupta kaçınılmaz biçimde ortaya çıkan çatışmalar nasıl önlenebilirdi?... Kısacası, hepimizin o en büyük rüyası olan birarada, birlik içinde

yaşamayı nasıl oluşturabilirdik.

Yaşam enerjimi işte bu sorulara cevaplar bulma ve oluşturma yönünde aktı hep. Bu amaçla dünyanın birçok yerinde, pek çok grupta çalışmalar yaparak bunun farklı araçlarını, tekniklerini ve eğitimlerini araştırdım. Bugün, yaklaşık yarım yüzyıl sonra, bunlar arasında en kadim ve en basit olan yönteme geri döndüm: Meclis halkasında oturup konuşmak. Böyle bir meclis halkasına oturan insanlar en basit kuralları uygulayarak birbirlerini dinlediklerinde ve konuştuklarında ortaya bir enerji çıkıyor. İşte beni büyük bir şaşkınlıkla etkileyen ve büyüleyen de bu oldu, hâlâ da böyle olmaya devam ediyor.

Meclis halkası, neredeyse insanın ilk iletişim araçlarından biri olacak kadar kadimdir. Yeryüzünün her köşesinde bulunan yerel kültürler, her çeşit dini, sosyal ve hükümetlere ait kurumlar, bir park alanında oyun oynayan çocuklar ve hattâ köpekler bile bu iletişim aracının çeşitli formlarını kullanmaktadırlar. Hattâ şu an bu yazıyı okuyan sizler bile hayatınızın bir anında veya sürecinde buna benzer bir oluşumda yer almışsınızdır mutlaka. Bu araç, öylesine basit görünmektedir ki onu sıkça doğal kabul eder, gücünün ve büyüünün farkında olmayız bile. Herkes bir halkanın etrafında nasıl oturacağını ve diğer insanları nasıl dinleyeceğini bildiğine inanır. Acaba öyle mi?

Meclis halkası yönteminin daha şekilsel ve usûlüne uygun biçimde tatbikatını ilk kez Ojai Vakfı'ndan Gigi Coyle ve Jack Zimmerman'dan öğrendim. Başlangıçta bir

meclis halkasında yapılan anlaşmaları ve sınırlamaları daha bilinçli bir hale getirmenin incelikli büyüsunün tam olarak farkına varamamıştım. Bildiğim ve en aşına olduğum şey, bir halkanın etrafında dolaşarak konuşmak ve herkesin paylaşmasını sağlamaktı. Ama bir mum yakmanın ve meclisi başlatmadan önce bir niyet sunmanın, konuşmanın doğasını nasıl değiştirebileceğinin farkında değildim. İnsanlar konuşurken ellerine aldıkları bir obje (örneğin çubuk) nasıl oluyor da böylesine büyük bir farklılık yaratabiliyordu? Ve yalnızca çubuğu elinde tutanın konuşması, diğerlerinin o konuşurken en ufak bir yorum bile yapmaması (ve konuşmacının sözünü kesmemeleri) için konulmuş sıkı kural ne gibi bir sonuç doğuruyordu? Keşfettiğim şey, bu basit uygulamaların inanılmaz bir farklılık yaratmasıydı. Bu yöntem, yapılan konuşmaların daha farklı ve daha derin bir yerden çıkmasını sağlıyordu. Öyle ki, ruhların kendini ifade etmesi için güvenli ve kutsal bir alan (Temenos)* yaratıyordu. Burada büyüü bir şey, yani bu tarz uygulamalara devam ettikçe kendini ifşa etmeye devam eden gizemli bir şey ortaya çıkıyordu.

Meclis halkası kişilerin bir konuda daha derinleşme, bir konuyu netliğe kavuşturma veya bireyler ya da grup içindeki ilişkileri çözüme ulaştırma ihtiyacı duyduklarında oluşturulur. Bazen meclis halkası grup yapısı içindeki daha büyük bir sürecin bir parçası olarak da kurulabilir. Herkes belli bir zamanda ve yerde katılımında bulunacağına dair anlaşır. Konu meclis halkasını ilk kuran kişi tarafından veya bizzat katılımcılar tarafından seçilebilir. Bu amaçla

merkeze odaklanmayı sağlayıcı basit bir çiçek veya bir mum konulur. Mumun yakılması, niyetin sunulması meclis halkasına adanmışlığı sağlar. Sonra konuşmacıların konuşurken ellerinde tutacakları obje seçilir. Bu bir taş, bir çubuk/ince bir dal/sopa, bir deniz kabuğu, bir çiçek veya grup açısından kutsal bir anlam ihtiva eden bir obje olabilir. Katılımcıların tümü yalnızca bu obje ellerindeyken konuşacaklarına ve başkaları konuşurken en ufak bir yorum dahi yapmayacaklarına dair anlaşılır.

Bir meclis halkasının dört tane önemli talimatı vardır:

- Yüreğinle dinle
- Yüreğinden konuş
- Doğal ol
- Lafı uzatma, sadelik içinde konuş

Ben "Yüreğinle Dinle" talimatını ilk sıraya koyuyorum, çünkü her gerçek iletişimin çoğu dinlemeyle ilgilidir. Buradaki esas nokta, halkadaki herkesi tam anlamıyla dinlemek, söylediklerini dinlerken tam olarak orada olmak, onu dinlerken az sonra söyleyeceklerinizin talimini yapmamaktır. İşte böyle yaptığımızda gerçek büyü ortaya çıkar çünkü yüreğinizle dinlediğinizde karşınızdaki kişiyi kollarınızı açarak kucaklamış olursunuz. İnsanlar kendilerini böyle dinlediğinizde, bunu hissederler ve aksi halde onlardan asla çıkmayacak olan bir enerji yayarlar. Ve birdenbire karşınızdaki daha derin, daha anlayışlı, daha düşünceli ve daha ilgili insanlar haline gelirler. Yüreğinizle dinlediğinizde, davranışlarının altında neler olup bittiğini kulağınızla duyabilirsiniz ve onları yargılamazsınız giderek zorlaşır.

"Yüreğinizden konuşmak", herhangi bir yerde ve herhangi bir zamanda bir şeyi dile getirmenin bir yolu olacaktır sizin için. Ben bunu bir mantra gibi kullanıyor ve kendime, niyetimin daima yüreğenden konuşmak olduğunu hatırlatıyorum.

**YÜREĞİNİZDEN KONUŞMAK,
BİRAZ SUSMAYI, YAVAŞLAMAYI,
NEFES ALMAYI VE ÖZBENLİĞİNİZLE
REZONANSA GİRMEYİ GEREKTİRİR.
DİLİMİZİN YA DA TEPKİLERİMİZİN
DEĞİL, RUHUMUZUN KONUŞMASINA
İZİN VERMEMİZİ İSTER BİZDEN.**

"Doğal Olmak", "Kendin olmayı prova etmek zorunda değilsin"i söylemenin bir başka yoludur. Karşımızdaki insanlar bizim gerçek ve samimi düşünce ve duygularımızla daha fazla ilgilenirler. En doğal ve dürüst halimizle konuşmak, dinleyicilerimizle aramızda ruhsal bir iletişim kurmamıza yardım eder.

"Lafi uzatma, sadelik içinde konuş" talimatı ne söylenmesi gerekiyorsa sadece onu söylemek anlamına gelir. Bazen çok fazla şey anlatmak ihtiyacı duyarız, fakat bu tarz meclis halkalarında bazı kişilerin diğerlerinin varlığını unutup da konuşmayı gereğinden fazla uzattıklarına şahit olmuşuzdur. Az, çoktan evlâdır. Her şeyi bir anda boca etmektense, azar azar konuşup devam etmek en iyisidir. O ana kadar konuşulanları tekrar etmektense, konuşulmayanın altını çizmektir. Meclis halkasının en büyük gizemlerinden birisi de herkes konuşmasını yaptığında bütünün, kendisini oluşturan parçalarından daha büyüklüğü ve daha güzel bir hale gelmesidir.

İşte bu dört talimat en sıradan bir konuşmayı bile ruhsal iletişimin kalitesini barındıran farklı bir diyalog haline getirir. Böylece bireyler en derindeki gerçeklerini konuşmak için kendilerini güvende hissederler. Her şey işte bu basit ayarlamalarla değişir.

Ne zaman ki birisiyle veya bir grupla bağımlı derinleştiğim veya bir ruhsal diyalog kurmak istersem meclis halkası sürecinin işe yarayacağını bilirim. Bu bazı ilginç durumlar yaşamama ve beni zorlayan alanlara girmeme neden olsa da sonuç benden farklı olduğunu tecrübe ettiğim kişilerle daima daha anlayışlı, daha şefkatli, daha sevgi dolu ve daha derin bağlar kurmamı sağladı.

Artık tüm atölye çalışmalarımı meclis halkası kurarak açıyor ve kapıyorum. Meclis halkası ilk kurulduğunda bireyler o anda kendi yaşamlarındaki yerden başlıyorlar. Ancak daha sonra, buradan hareket ederek, bütünlüğe daha fazla rezonansa giriyor ve bütünde mevcut olduklarının farkına varıyorlar. Herkesin katılımıyla ortaya daha zengin, daha gerçek ve daha güzel bir şey çıkıyor ki, bunu önceden hayal dahi edemezsiniz. Bazen kişilerden birisi çok zor bir konu getirdiğinde ve ben grubun bununla nasıl başa çıkacağını merak ederken bile, aralarından birisi tümüyle farklı bir perspektif getirerek çözebiliyor. Herkes herkesi dinlemiş oluyor ve herkesin konuşmaya fırsatının olacağını bilmek, herkesin rahatlamasını ve o anı yaşamasını sağlıyor.

Meclis sona erdirildiğinde ise öğrenilenler neyse ortaya çıkıyor. Grubun enerjisi

tamamlanıyor, tümüyle belirgin oluyor ve bu herkese tatmin duygusu sağlıyor. "Hızlı Vizyon" adındaki diğer bir çalışmamızda ise katılımcıları 11 günlük çöl yolculuğuna çıkarıyoruz. Bu çalışmada da meclis halkası yöntemini kullanıyoruz. Böylece bu ruhsal keşfin tecrübesini günlük hayata aktarmış oluyoruz. Tecrübelerimizi konuşmak, onları daha gerçek kılıyor. Karşımızdakinin tecrübelerini derinden dinlemek, kendimizinkini daha geniş bir çerçevede değerlendirmemize neden oluyor. Bununla ilgili en çarpıcı deneyimim, on gün süren bir yürüyüşün akabinde Kuzey Tayland'daki bir ormanda 24 saat tek başımıza kaldıktan sonra Budist rahiplerin, Amerikalı gerçek arayıcılarının ve dünyanın her yerinden gelmiş olan aktivistlerin oluşturduğu meclis halkasında tecrübelerimizi birbirimize aktarmamız olmuştu. Yaşadığımız tecrübelerin derinliği ve güzelliği diğer her kişinin tecrübesiyle katlanarak büyümüştü. Irkımız, etniğimiz, dinimiz, milletimiz ve cinsiyetimiz hangisi olursa olsun, aramızda birlik ve dayanışma oluşmuş, bu da insan ırkı için ümit ilham eden örneklerimizden birini meydana getirmişti.

Ümit ilham eden diğer bir örneği ise yıllar önce bir ortaokulda yaptığım bir çalışmada yaşamıştım. Meclis halkası yöntemi öylesine etkili olmuştu ki, birbirinden oldukça farklı ve hattâ birbirleriyle düşman olan çevrelerden gelen çocuklar arasında saygılı ve onurlu bir iletişim kurulabilmişti. Şimdi yaklaşık 3000 öğrencisi bulunan bu okul bu yöntemi daimi programına alarak, her hafta uyguluyor. Şimdi kendinizi orta ikinci sınıfa giden bir öğrenci gibi imgeleyerek (ya da o günlerinizi hatırlayarak), o

günlerde yaşamınızı gerçekten ilgilendiren konularda yaşatılarınızın tecrübelerini dinliyor olmanın size neler kazandırmış olabileceğini düşünün.

Bir Noel'de eşimin ailesi ve orada bulunan diğer kişilerle birlikte bir meclis halkası oluşturmuştuk. Meclis halkasında 5 yaşındaki bir çocuktan tutun da, 85 yaşındaki bir yaşlıya kadar her yaştan kişi vardı. İnanın ki aramızdaki bu en ufak çocuk bile orada neler yapıldığının tam olarak farkına varmış ve eline konuşma çubuğunu aldığı anda şunları söylemişti: "Sanırım hepimiz birbirimizi sevmeli ve birbirimize karşı iyi olmalıyız." Bu o akşamın en anlamlı cümlesiydi.

Arkadaşlarımla birlikteyken de meclis halkası oluşturmanın aramızdaki ilişkiyi daha güzel bir hale getirdiğini ve bazen ayrılıklara yol açabilecek tatsız sorunları çözebildiğini keşfettim. Çalışmalarımız sırasında aylarca bizimle kalan bir çift, böyle bir meclis halkasında birbirlerini ne kadar çok sevdiklerini ve en büyük amaçlarının birarada olmak olduğunu hatırlamışlardı. Böylece birbirlerine açıkça ifade edemedikleri incinmişlikleri ve birbirleri hakkındaki gizli yargıları da buharlaşıp gitmişti. Başka bir çiftle yaptığımız bir tatil sonrasında birlikte yaptığımız bu seyahatin üzerimizde bıraktığı izlenimleri almak üzere bir meclis halkası oluşturmayı teklif etmiştim. Yaşadığımız tecrübeler, düşüncelerimizi aktardığımız, birbirimizi dinlediğimiz ve yüreğimizden konuştuğumuz zaman tamamlanmıştı.

Meclis halkası oluşturmanın benim açım-

dan en önemli faydasını eşimle olan kişisel ilişkimde görüyorum. Eşimle birlikte oldukça uzun zaman geçiririz. Birlikte yaşar, çalışır ve seyahat ederiz. Arabada giderken bile uzun ve derin sohbetlere dalarız. Ama yine de, ortamıza bir mum yakıp da, karşı karşıya oturmak ve konuşma çubuğunu sırayla birbirimize vermemiz kadar gönüllerimize dokunan başka bir şey olmadığını tecrübe ediyoruz. Bu öylesine bir tecrübe ki konuştuğumuz konuları, neler hakkında nasıl konuşabileceğimizi bile farklı kılabilir. Eğer ben yüreğimle dinliyor ve yüreğimden konuşuyorsam, eşime de saygıyla, sevgiyle ve ilgiyle davranmak zorunda olduğumu biliyorum. Bazen benim için ne kadar zor olursa olsun, söyleyeceklerimi onu asla kırmadan ve onurlandırarak anlatmam gerektiğinin farkına varıyorum. Böylece kızginken bile şefkatli olabilmenin, karşıdakini dövmeden neler olup bittiğini görmenin, biraz nefeslenmenin, kontrolü gevşetmenin ve yalnızca doğruyu konuşmanın gücüne inanmanın kestirme yolunu keşfediyorum. Çiftler veya yakın ilişkiler arasında gerçekleştirilen meclis halkası uygulaması ilişkiyi dönüştürme gücüne sahip olan bir nevi aktif sevgi ve iyilik meditasyonu oluşturuyor. Bu yöntemi kendini bilinçli bir sevgi dolu ilişkiye adanmış olan her çiftin uygulamasının elzem olduğuna inanıyorum.

Meclis halkası yöntemini, tıpkı benim de yaptığım gibi, başka kişilerle yaşadığımız sorunların çözülmesinde de kullanabilirsiniz. Eğer sorunlar özellikle karmaşık ise veya duygu yükü ağır geliyorsa ve de kendimi açıkça ifade edemeyeceğimi bili-

yorsam, her iki tarafın da güvendiği ve saygı duyduğu kişilerin de şahitlikleriyle bir meclis halkası oluşturmayı teklif ediyorum. Aslında bire bir ve yüz yüze yapılması daha güçlü sonuçlar verdiği halde, bazen telefonda veya e-posta yazarken de meclis halkası kurulabiliyor. Böyle zamanlarda herkes bulunduğu yerde bir mum yakıyor ve aynı şartlarda birbiriyle konuşuyor veya yazı yazıyor.

Meclis halkasının amacı gerçeğe varmak ve çözüme ulaşmaktır. Çözümün ne olacağını baştan bilemezsiniz ama kurallara harfiyen uyduğunuzda herkesin ortaklaşa kabul edeceği bir çözümün olacağına inanırsınız. Anlaşmak işin anahtarıdır. Kişileri meclis halkasına çağırmak bir sorunu veya bir konuyu en kutsal biçimde ele almak niyetinde olduğunuzu gösterir. Böylece işin yarısı halledilmiş olur. Meclis halkasında sizlere şahitlik etmelerinde anlaştığımız kişiler, yaptığımız konuşmalara şahitlik edecek, uygun olan yerde gözlemlerini paylaşacaklardır. Böylece saygı duyduğunuz birisi size şahitlik yaparken sorun yaşadığımız ama aslında sevdiğiniz birisi hakkında yalan söylemek, onu kandırmak, konuyu abartmak ve onu suçlamak imkânsız olacaktır. Meclis halkasının düzeni size karşı tarafı yürekten dinlemenizi ve ona şefkat duymanızı sağlayacaktır.

Bu tarz meclis halkalarında şahsen çok mükemmel sonuçlar almaya devam ediyorum. Bunlar vasıtasıyla insanların eski yaralarını sardıklarını, birbirleriyle yeni ve ümit vaat eden ilişkiler kurduklarını, daha önce ifade edemedikleri duygularını temiz-

lediklerini ve grup enerji alanını daraltan konuşmaları artık yapmadıklarını gözlemledim. Meclis halkası yöntemi grup çalışmalarımızda herkesin birbiriyle iyi iletişimlerde bulunmalarını sağlayan temel aracımız oldu.

Tüm bunlar insanların bir halka düzeninde (veya iki kişi iseler karşılıklı olarak) oturmalarıyla, ortalarına bir mum yakmalarıyla, birbirlerinin gözlerinin içine bakmalarıyla, konuşma çubuğunu sırayla birbirlerine vermeleriyle başarıldı. Birbirinizi yüreğinizle dinleyin, yüreğinizden konuşun, doğal olun, lafı uzatmadan sadelik içinde konuşun. Söylenmesi gerekeni söyleyin. Konuşurken ve dinlerken kendinizi gözlemleyin. Sırasında ağlayabilir, haykıracaktır, gerçeği söyleyebilirsiniz ama birbirinize daima saygıyla muamele edip, onurlandırın. Sizinle birlikte meclis halkasına oturacak birisi, onunla her şeyin üstesinden geleceğiniz bir dostunuz haline gelecektir.

Hepimiz iletişimimizin ve topluluğumuzun temiz, güçlü ve sonuna kadar gidebilen nitelikte olmasını arzu etmez miyiz? İlişkilerimiz her zaman mükemmel olmayabilir. Bizler statik varlıklar değiliz. Önümüze mutlaka sorunlar çıkacaktır. Çevremizdeki dünya hızla değişmekte ve bizler en samimi ve dürüst tepkimizi bulmak için mücadele etmekteyiz. Böyle zamanlarda meclis halkası yaşadığımız tecrübeleri birbirimize aktarabilmek, yaptığımız bu yolculukta sevgi ve iyilik dolu bireyler olarak kalmak ve aramızda en güzel ve gerçek dostlukları kurabilmek için süregiden bir kutsal yapı oluşturur. Size kendi meclis halkanızı kurmayı hararetle tavsiye ediyorum.

*Temenos: Eski Yunan'da bir tapınağın sınırlarını belirleyen duvar anlamına gelir. Eski Yunan, Roma ve Mısır tapınaklarının etrafındaki duvara temenos duvarı ismi verilirdi. Bu kapıdan içeri girdiğinizde kutsal bir alana girmiş olurdunuz. Bu terim

aynı zamanda derinlik psikolojisinde bir terapistin, hastalarının kendilerini derinlemesine ifade edebilmeleri için güvenli bir ortam yaratması anlamına gelir.

Farkındalığın Yeniden Ayarlanması

Canlı Kryon Celsesi,

Bu canlı celse 21 Nisan 2012 Madison Wisconsin'de hem de 22 Nisan 2012 Grand Rapid, Michigan'da gerçekleştirilmiştir.

Çeviren: Necati Tarıman

S elâmlar sevgili varlıklar, ben Manyetik Hizmetten Kryon. Sevgili varlıklar, şu anda zamanında sadece bir potansiyel olan ama artık gerçek olmaya başlamış olan bir değişim sürecinden geçiyorsunuz. Bunlarla ilgili olarak sizlerden tedbirli ve sabırlı olmanızı rica ediyoruz.

Bazıları insanlara başarılı olduklarının söylenmemesinin daha iyi olacağını, çünkü bunu bilmemeleri halinde korkup daha fazla çaba harcayacaklarını iddia etmektedir. Size bir şey sormama izin verin sevgili

varlıklar: Yaşamın çeşitli adımlarını öğrenmekte olan çocukları olanlar, acaba daha fazla çaba harcamaları ve daha iyi sonuçlar almaları için onları korkutmayı düşünüyor muydu? Bunun cevabı hayırdır. Tanrı'nın sevgisi de böyle bir şeye izin vermez tabiatıyla. Bu söylenenler sahte tebrik maksatlı enerji olmayıp, sizin şimdiye kadar başarmış olduğunuzdan dolayı size iletilen tebriktir. Ve çevrenize baktığınızda neler başarmış olduğunuzu görebilirsiniz. Ama yine de ihtiyatlı olun çünkü bu işler o kadar yavaş cereyan eder ki, siz genellikle ilk önce iki adım geri, sonra bir adım ileri

gidersiniz. Bunun sonucu ise büyüme farkındalığımızın ileriye yönelik olarak sınırlı olmasıdır.

Beklenmeyi bekleyin çünkü bu gezegendeki eski enerjinin ölümü çok zor olmaktadır. Enerjiyi geriye doğru çekmeye ve ayrıca sizleri de planlarına dâhil etmeye çalışanlara dikkat etmelisiniz. Haberlerde bunlar hep söylenecektir, her şey çok dramatik boyutlar alacaktır ve sizler, "Bu yeniçağ filan değil! Bu her zamanki eski çağ! Değişen hiçbir şey yok" diyeceksiniz. Gerçekten de görüntü böyle olabilir, sizler böyle hissedebilirsiniz. Ama eğer sadece geçmişte olanların tekrar edileceği şeklindeki paradigmaya inanıyorsanız, o zaman sizin ışığınıza ne oldu? Eski enerji mevcudiyetini sürdürmez ve bu zaten olmayacaktır. Değişimin katalizörü şimdiden geri dönüşü olmayan noktayı geçmiştir ve bunun gerçek anlamı eski enerjinin bundan böyle daha fazla çırpınacağıdır. Siz eski enerjinin varlığını sürdürme mücadelesine tanık olacaksınız çünkü eski enerji bu çerçevede sizi korkutmak için elinden gelen her şeyi yapmaya devam edecektir.

Her Şeyin Yeniden Ayarlanması

Bu mesajın başlığı Farkındalığın Yeniden Ayarlanması olarak belirlenmiştir. Bu mesaj dünyanın birçok yerinde gerçekleştirilen yeniden ayarlanma konulu celselerde sunulmaktadır. Bu çerçevede biz ışık ve karanlık da dâhil olmak üzere, her şeyin yeniden ayarlanmakta olduğunu anlatmaya çalışıyoruz. Gaia'nın kendisi de yeniden ayarlanmakta olduğu gibi, insan bilinci ve farkındalık da aynı işlemde geçmektedir.

Şimdi gelin en baştan başlayalım. Tanrı

hakkında ne hissediyorsunuz? Atalarınız Tanrı hakkında neler düşünüp hissediyorlardı? Yaratıcının sezgiselliği ile ilgili olarak bir farkındalık değişikliği gerçekleşmektedir. Eski enerjide insanlar "orada bir şeyin olduğunu" bilirlerdi. Bu şeyin ne olduğu hakkında gerçi hiçbir fikirleri yoktu ama bu şey her neyse, onun kendilerinin bir parçası olduğunu bilirlerdi.

Şu an itibarı ile insanlığın % 80'i ölümden sonra bir yaşam olduğuna inanmaktadır. İnsanlar öldükten sonra başka bir yere gideceklerine inanıyorlar. Bu ise ruhun ve yaratıcı enerjinin varlığının kabul edildiği, hem de insanların yüzden sekseni tarafından kabul edildiği anlamına gelmektedir. İnsanlığın geri kalan bölümü ise -% 20'lik bölümü- olayı aklileştirip Tanrı'yı resmin dışına çıkarmaktadır. Ancak insanlığın çok büyük bir çoğunluğu Tanrı'nın varlığını bir gerçek olarak kabul etmektedir. Bu aslında sezgiseldir ve zaten her zaman böyle olagelmıştır.

İşte bu nedenle gezegende ruhsal sistemlerin milyarlarca varan takipçileri ve ilgilenenleri vardır. İnsanlar farkındalık geliştirir geliştirmez hemen bir Yaratıcı aramaya başlarlar. Ama geçmişte bu farkındalık "Bir şeyin" artık o her ne ise, orada olduğu ile sınırlı olan sezgisel bilgidir ibaretti. Bu nedenle insanlar daha fazla bilgi sahibi olduğunu düşündükleri kişilere dönüp onlardan bilgi almaya çalışmışlardır. Bir müddet sonra uygarlık öyle bir noktaya geldi ki, ruhsal konularda bilgi alabilmek için başkalarına güvenmek zorunluluğu doğdu. Organize ruhsal düşünme faaliyeti başladı ve dolayısıyla "kim neyi ne kadar biliyor" bağlamında bir hiyerarşi oluştu. İşte şimdi bu durum değişmeye başlamıştır.

Şarkının Tamamını Duymak

Olayı size bir mecaz ile anlatmak istiyorum. Bir radyo istasyonunda çalmakta olan bir parçayı dinlemek için radyonuzu o istasyona ayarlamak istediğinizi düşünün ama anteninizin boyu gereği kadar uzun olmasın. Bu durumda radyonuzda ses bir azalıp bir çoğalacak ve dolayısıyla siz de parçayı tam olarak dinleme imkânına sahip olmayacaksınız. Gerçi duyduğunuzun bir şarkı olduğunu bilebileceksiniz ama kulağınıza bölük pörçük sesler geldiği için ne olduğunu anlayamayacaksınız. Başka bir ifade ile, mesajı tam olarak alamadığınız için bölük pörçük parçaların ne olduğunun size anlatılması ve şarkının mesajının yorumlanması için başkalarına güvenmek zorunda kalacaksınız. Bu mecazda antenler ruhsal gerçeğin farkındalığını, daha yüksek bir bilinci yakalayan ve işlerin nasıl yürüdüğünü anlayan algılayıcılarıdır.

Siz birdenbire bu yeni enerjide antenlerinizin boyunun uzadığını ve mesajın tamamının çok daha büyük bir bölümünü duymaya başladığınızı fark ediyorsunuz. Artık müziğin ve güftenin tamamını duyabiliyorsunuz ve onun için de bölük pörçük parçalardan anlam çıkartmaya çalışmaya gerek kalmamıştır. Ama eskiden bu bölük pörçük parçaları herkes için yorumlamış olanlara dönüp onlara şarkının aslında onların çağlar boyunca söylediklerinden çok farklı olduğunu söylemek hiç de kolay değildir.

Bu yeni farkındalık tüm gezegeni değiştirmeye başlamıştır ve değişikliklerin bazıları tümü itibarı ile ruhsal değildir. Gerçi antenler farkındalık ile ilgilidir ama bu farkındalık sadece Tanrı'nın özellikleri

ile ilgili olmaktan çıkıp, birçok ilkeyle ilgili farkındalık halinde gelmektedir. Bu farkındalık değişikliği hiçbir zaman Tanrı'ya inanmamış olan bir ateisti bile değiştirecektir. Şimdi sizi beklemekte olan bazı potansiyel değişiklikleri söyleyeceğim. Gezegende ruhsal farkındalık değişmeye başladığında, sistemlerin farkındalığı da değişecektir. Sistemlerin de ötesinde, sistemlerin yaratılması için fiilen kullanılan yöntemler ve bunların yaratılmasının nedenleri de değişecektir. Farkındalık her şeyi değiştirecektir ve değiştirmektedir.

Eğer şarkıyı duyabiliyorsanız ve güfte ile size ne söylenmek istediğini anlayabiliyorsanız, o zaman siz artık tam olmuştunuz demektir. Bu şu anda bu sandalyelerde oturanların (seminer katılımcıları) neden inançları bağlamında bir binaya, lidere veya örgüte ihtiyaç duymadıklarının açıklamasıdır. Sevgili varlıklar, gerçi bu bir mecazdır ama yine de belirtmem gerekir ki, dünyanın her tarafında sizler aynı melodiyi terennüm ediyorsunuz ve artık bestenin (müziğin) nasıl olduğunu ve güftede (sözlerin) nelerin ifade edildiğini söyleyecek birilerine ihtiyacınız kalmamıştır. Şarkı çok güzeldir ve sözleri de Tanrı'nın sevgisi, insanlığa saygı ve dünyada barış potansiyeli ile ilgilidir.

Ruhsal Sistemler

Gelin ruhsal sistemler hakkında konuşalım. Daha önceleri bu konuda söylemiş olduklarımdan ve gelecekte sizlerin karşı karşıya kalabileceklerinizden söz edeceğim. Gezegende pek çok ruhsal sistem vardır ama şu anda üzerinde konuşmak istediğimiz sistemin dünya çapında yaklaşık bir milyar takipçisi vardır. Bu sis-

tem hakkında bundan önce de konuşmuş-tuk ve bu önümüzdeki dönemde en büyük değişimlerle baş etmek zorunda kalacak olan sistemdir. Bu eski bir sistemdir ve başındaki kişiye de Papa adı verilmektedir.

Onun kilisesinde neler olup bittiği hakkında bilgi almak istiyorsanız kaç kişinin ve kimlerin papaz ve rahibe olmak için başvurduğunu bilmeniz gerekir. Dünyanın pek çok yerinde bu çok küçük bir sayıdır. Gerçi bazı ülkeler bu sayıyı muhafaza etmeyi başarmışlardır ama birçoğunda bu sayı önemli ölçüde azalmaya devam etmektedir. Genç insanların ilgisi olmaksızın bu ruhsal nesil, yok olma yolunda gitmektedir. Örgütün genç liderler havuzu kurumaktadır ve bu husus kilisenin dikkatinden kaçmamıştır.

İşte size söylemek istediklerim sevgili varlıklar: Potansiyellere göre bu kilise varlığını sürdürecektir ve aslında sürdürmesi de gerekmektedir. Şunu bilmeniz gerekir: Şu anda tüm dünyanın metafizik düşünceye kaymasını, ezoterik (Batını) zihniyete sahip olmasını ve Yeni Çağ'a uyarlanmasını sağlayacak hiçbir şey vuku bulmamaktadır. Böyle bir durumun olması da söz konusu değildir. Böyle bir durumun ortaya çıkmasına gerek olmadığı gibi, ortaya çıkması da. Çünkü farklı sistemleri olmakla birlikte sistemleri içinde şifa müessesesini ve Tanrı sevgisini barındıran örgütlerin önde gelenlerine saygı gösterilmemektedir. Bunun yerine sistemler kendilerini yeniden ayarlamak durumunda kalacaklardır, başka bir deyişle sistemler kendilerini uyarlayacaklar ve düzeltereklerdir.

Kendi yollarında giderek Tanrı'yı bulabilen insanlar kutsanmıştır. Bizim ruhla-

rımız yeni ruhların halen üzerinde çalışmakta ve anlamaya uğraştıkları gerçeği bulacak ve uyanacaklardır. İşte bu, gezegendeki çeşitli tapınma düzeylerini ve bu kadar çok ve farklı ruhsal sistem olmasının gerekçesini oluşturmaktadır. Sizde bulunan yaşlı ruh bilgeliğinin avantajına sahip olmayan pek çok insan, sizin çok basit veya aşırı mitolojik olarak değerlendirdiğiniz sistemlere ilgi duyacak ve o taraflara kayacaktır. Ancak, unutmamak gerekir ki bu sistemler Tanrı'yı anlamının başlangıcı olarak işlev görürler. Herkesin kendisine göre uygun olan bir yeri vardır. Şimdi artık Katolik Kilisesinden söz edebiliriz.

Bundan yıllar önce Papa John Paul henüz hayattayken, bir celsede bu konudan söz etmiştim. John Paul, Meryem Ana'yı çok severdi. Eğer John Paul 10 yıl daha yaşasaydı, bir sonraki Papanın (şu anda Papa olan Benedict XVI'dan sonra bu mevkiye gelecek olan kişi) yapacağı şeyi yapacaktı, yani kadınları kiliseye tam olarak sokacaktı. Şu andaki Papa (Benedict XVI) uzun süre bu koltukta oturmayacaktır. (*) Eğer yaşayabilirse, bundan sonraki Papa kuraları değiştiren kişi olacaktır. Eğer bunun için süresi yetersiz kalırsa, ondan sonraki Papa bunu gerçekleştirecektir.

Şu anda bile Kilise içinde fikir ayrılıklarından kaynaklanan büyük bir mücadele hüküm sürmektedir. Çünkü Kilise insanlığın istediğini ve beklediğini veremediğinin farkındadır. Kilisenin doktrini yaşamın bilmesecini açıklamak bakımından güncelin gerisinde, belki dışındadır. Bunun cevabı erkek ile kadın arasında daha iyi bir denge yaratmak olacaktır ve yeni Papa veya ondan sonraki Papa kadınların papazlara yardımcı olmak amacıyla Kilise

hiyerarşisinin yüksek kademelerinde yer almasına izin verecektir.

Hizmetlere, ayinlere ve törenlere kadınların iştirak etmesi ve bundan önce kadınların yapmasına izin verilmeyen işleri yapması tavsiye edilecektir. Bu ise kadınların kilise yapısı içinde papazlar ile eşit seviyeye gelmesine yol açacaktır ama bu aşamada kadınların papaz olmasının yolu henüz açılmış olmayacaktır. Bununla birlikte, bu işler başka bir yolu takip ederek gerçekleştirilirse ve papazlara evlenme izni verilirse şaşırmanız gerekir. Bu yolla kadınlar, arkadan veya yandan dolaşarak da olsa, kilise hiyerarşisine dâhil olacaklardır. Bu bir ara olacaktır ve olmaktan başka çaresi de yoktur. Eğer bu değişiklikler gerçekleştirilmezse, bu Katolik Kilisesi'nin sonu olacaktır. Çünkü insanlık Tanrı sevgisiyle dengeyi kuramamış ve ayrıca sezgisel insan farkındalığı ile dengeyi de oluşturamamış olan bir ruhsal inanç sisteminin varlığını sürdürmesine izin vermeyecektir.

Yeni Tolerans

Parmakları uzatıp bir şeyi veya birini gösterme eyleminin daha yumuşak şekle bürünmesini ve hoşgörünün yeniden uyanmasını bekleyebilirsiniz. Kültürlerin sürdürülmesi açısından gelenekler ve tarih çok önemli yere sahip olduklarından farklı kültürlerle hitap eden birçok sistem varlığını koruyacaktır. Bu bağlamda Orta Doğu'da Peygamberin pek çok takipçisi vardır ve bunlar onu takip etmeye devam edeceklerdir ancak farkındalıkta bir yükselme olacaktır. Peygamberin en baştan itibaren gerçekte istemiş olduğu şeyle ilgili olarak farkındalık yükselmesi olacaktır ve bu da birlik ve hoşgörüdür. Mağaradaki

melek Peygambere "aşiretleri birleştirme ve onlara İsrail'in Tanrı'sını verme" talimatını vermişti. Hoşgörüsüzlükte belirli bir yumuşamaya ve yeni bir varolma biçimine tanıklık edeceksiniz.

Tüm bunlar sonuç olarak "Bizim inandığımız şekilde inanmıyor olabilirsin ama biz seni de, senin Tanrı'nı da onurlandırıyoruz. Biz kendi Peygamberimizi onurlandırıyoruz ve sizleri onun bize getirmiş olduğu öğretiyi uyarınca seveceğiz. Sizi sevebilmek için aynı fikirde olmamız gerekmiyor" diyen kabul ve onay yaratacaktır. Bunun hakkında ne düşünüyorsunuz? Dünyadaki tüm inançlar tek bir inanç sistemine dönüştürülmeyecektir. Bu asla olmayacaktır çünkü insanlar bunu yapmazlar. Çeşitlilik olmalıdır ve ayrıca kültürel farklılıkların sergilediği güzellikler olmalıdır. Ancak yeni bir denge biçimi hakikatının yükselmiş farkındalığından yararlanarak sistemler yavaş yavaş kendilerini güncelleştireceklerdir. İlk olacak olan budur. Değişimlere ve değişikliklere dikkat edin sevgili varlıklar.

Hükümet

Biraz da hükümetlerden söz edelim. Şimdi sizin hükümetinizden değil, herhangi bir hükümetten söz ediyoruz. Nasıl çalışır, nasıl ayakta kalır, daha önce nasıl ayakta kaldı, seçim kampanyalarını nasıl yapar ve liderini nasıl seçer? Tüm bunlar değişecek.

Yıllar önce size, "Herkes birbiri ile temas kurup konuşabildiği zaman ortalıkta sır kalmaz" demiştim. Bu gezegende hükümetler şimdiye dek bir şeye güvenmişlerdir ve o da insanların dünya çapında birbirleri ile kolaylıkla temas kuramıyor ve

konuşamıyor olmalarıdır. İnsanlar bilgilere ya hükümet ya da resmi kanallar vasıtası ile ulaşmak durumundadırlar. Kitle iletişim araçları (büyük medya) bile her zaman yeteri kadar özgür değildir. Zaten onlar da çoğu zaman hükümetin öğrenilmesini istediklerini yayarlar. Özgür bir toplum bile kendisini zamanın değerleri ve yargılarına (önyargılarına) göre konumlandırma eğilimindedir. Ancak, insanların büyük bölümü, hem de eşzamanlı olarak, hükümet denetimi ve kontrolü olmaksızın birbirleriyle temas kurma ve konuşma olanağına sahip olduğu zaman her şey değişir. Çünkü gerçek herkesin yararlanabileceği şekilde ifşa edilir.

Demokrasinin kendisi bile değişikliğe uğrayacaktır ve siz bunu kısa süre içinde göreceksiniz. Daha önce sözünü etmiş olduğum geçmişe ısrarla tutunmaya çalışan birkaç ülke kendilerini yeniden ayarlamaları halinde yok olmaya mahkûmdur. Onlar şimdiye dek oldukları gibi olmaya ve kalmaya mahkûmdurlar ve şimdi olduğu gibi etraflarında herkes değişirken onlar eskiye tutunmaya çalışırlarsa varlıklarını sürdüremeyeceklerdir.

Daha önce Kuzey Kore'den söz etmiştim. O ülkeye biraz zaman tanıyın. Şu anda başındaki genç adam babasının danışmanlarının denetimi, altındadır. Bu kişiler meydandan çekildiklerinde ve o zaman bu genç adam hâlâ ayakta kalmışsa, çok farklı şeyler görebileceksiniz. Onu şimdiki hali ile yargılamayın zira o başkalarının kontrolü altındadır.

Hükümet olarak sizin seçmen kitlenizin tamamı herhangi bir kısıtlamaya tabi olmaksızın birbirleriyle konuşabilirse ve

kısıtlama olmadan fikirlerini dile getirebilirse, politikacıların bu seçmen kitlesini dinleme ve dikkate alma zorunluluğu altında olması kaçınılmazdır. Eğer günün birinde ülkenin tamamı çok alışılmadık şekilde ve yönde oy verirse bu sizi şaşırtmamalıdır. Artık uzak bölgelerden haberlerin at sırtında seyahat eden insanlar tarafından getirildiği günler çok eskilerde kaldı. Bazılarınız benim neden bahsettiğimi biliyor. Hükümetler değişim geçirecektir. Etrafınızda bulunan sistemler - hem karanlık, hem aydınlık olanlar- değişecektir. Aslında başka bir şey de görmeye başlayacaksınız ama şimdi konuyu değiştirelim ve sayfayı çevirelim.

İnsan Doğasındaki Değişim

Dürüstlüğün değişmeye başladığını görüyorsunuz. Farkındalık dürüstlüğü yeniden ayarlar. Ve eski enerjide oturduğu yerde başka insanları istismar edenler yeni enerjide artık bunu yapamazlar. Bunun nedeni nedir? Bu sezgisel olacaktır ve dolayısıyla bu da insan doğasındaki bir değişimdir. Çünkü geçmişte insanların ilk önce diğer insanları istismar ettiklerini ve ancak ondan sonra dürüstlüğü düşündüklerini varsaydınız. Bu alışıldık insan doğasıdır.

Geçmişte hükümet içinde ifade edilen insan doğası şu şekilde çalışırdı: Eğer siz diğerinden güçlüyseniz, gözünün yaşına bakmadan gidip onu fethederdiniz. Güçlü olmanız fethetmek için bir davetiye olarak algılanırdı. Eğer zayıfsanız, bu da fethedilmek için bir davetiye olarak algılanırdı. Bu "gerçekler" tartışmaya, üzerinde düşünmeye bile açık değildi. Ordularınız ne kadar güçlü ve büyükse,

sizin onları fetih harekâtına göndermeniz de o kadar doğru ve kolay olurdu. Ama artık bugün geldiğiniz noktada bu şekilde düşünmüyorsunuz. Bu dikkatinizi çekmiş miydi?

Bugün bu şekilde düşünen hiçbir ülkenin varlığını sürdürmesi mümkün değildir. Çünkü kırıp döküp parçalamak yerine bir araya getirmenin dünya ve dünyada yaşayan insanlar açısından çok daha iyi olduğu ortaya çıktı. Yeni enerji kaynakları da, güçlülere de sağduyuya hitap edecek ve dürüstlüğe prim verecek şekilde bir araya getirmektedir. Bu büyük ülkede (ABD) bazı iş kollarının başlarına neler gelmiş olduğuna bir bakın. Yaklaşık 30 yıl öncesine kadar bunlardan bazılarının dürüst olmadığını fark etmeye başladığımızda, bunları ortadan kaldırdınız. Tütün şirketlerinin bilerek çocuklarınızı bağımlı hale getirdiklerini anladığınızda bu şirketlere ne oldu? Bugün bu şirketler ürünlerini ancak farkındalığı düşük seviyede olan ülkelerde satabiliyorlar ama o da değişecek.

Birkaç yıl öncesine kadar bankaların sizleri bedelini daha sonra ödeyemeyeceğiniz evleri satın almaya teşvik ettiklerini, bu alımları krediler ile finanse ettiklerini anladığımızda ne yapardınız? Bankalar yüzlerinde o açgözlü gülümseme ile arkalarını dönüp giderlerdi ve hayatının en önemli hayalinin parçalanması ile insanların kalbinin nasıl kırılacağını düşünmezlerdi bile. Sevgili Amerikalı, şu anda ekonomik açıdan durgunluk (resesiyon) hâkimdir. Bununla birlikte, bu aynı bir ağacı budayıp dallarını kesmenize benzer. Ağaç yeniden büyümeye başladığında, kontrol sizde olacak, dallar eskisinden daha büyük ve güçlü olacak ve üstelik açgözlülük de ortada

olmayacak. Eğer o zaman ağacın büyüme şekli yine hoşuna gitmezse, yeniden budama yapabilirsiniz. Size bunları söylüyorum çünkü farkındalık artık büyük paranın kontrolünü ele geçirmiştir. Yapılanlar gözünüzün önünde cereyan etmektedir ama genellikle korku hüküm sürmektedir.

Bundan Sonra Yıkılacak Olanlar

Potansiyel olarak gelmekte olan ve sizin bilmeniz gereken bir durum var. Ben bu hususu bundan önce iki kez dile getirdim ama sizin bunu yeniden duymanızı istiyorum. Hangi büyük sanayi sektörleri dürüstlükten pek nasiplerini almamış olmalarına rağmen çok büyük paralara hükmetmektedir? Amerika'da büyük ilaç firmalarının yıkılmalarına hazırlıklı olun. Bu şimdiden başlamıştır ve bildirilenler gerçekleşmeye başladığında ve sinema filmi yapıldığında, Amerikalılar para kazanmak uğruna insanları bilerek hasta eden ve bunu devam ettiren inanılmaz zengin bir sektöre sahip olduklarını anlayacaklardır.

Bu sizin hoşunuza gitmeyecek ve siz buna hoşgörü göstermeyeceksiniz. İzleyin. Bugün söylediklerim falcılık yapmak değildir sevgili varlıklar. Önümde duran insan doğasının potansiyellerine bakarak konuşuyorum. Size şimdi bu gezegende uygunsuz olan ve sizin eski enerji dediğiniz şeyin farkındalık tarafından tedricen ele geçirilmekte olduğunu ve onun asla gitmeyeceğini düşündüğünüz yere götürülmekte olduğunu bildiriyorum. Sözü edilen yer sizlerin anne ve babalarınızın büyük kurumların asla gitmeyeceğini düşündükleri, aslında düşünülmesinin bile imkânsız olduğunu zannettikleri, dürüstlük

mekânıdır. Ama işte bu şimdi olmakta ve siz bunu yaşayarak görmektesiniz. Daha önce söylediğimiz gibi, ilaç sanayi ile birlikte sigorta sektöründe de - bu da çok büyük bir sektördür - değişiklikler ortaya çıkacaktır.

Komple Teorileri

Bazıları komple teorilerinin enerjisinden keyif almak istemektedir. Onlar bu fikre bayılıyorlar ve bu dramatik senaryolara olan bağımlılıklarını sürdürüyorlar. Bu komple teorilerini ismen belirtmeyeceğim çünkü hiç kimseyi mahcup etmek istemiyorum. Utandırmak bizim işimiz değildir. İnsanların neler düşünmeyi seçtiklerinden bağımsız olarak bizim sevgimiz herkesi kuşatır. Ancak, etrafta dolaşmakta ve kulağımıza gelmekte olan söylentilerden ve neyin gerçek olduğunu düşündüğünüzden bağımsız olarak, komple teorilerine bayılan kişilere tedbirli ve ihtiyatlı olmalarını ve mantıklarının kullanmalarını tavsiye ediyorum.

Yüzlerce ve hattâ binlerce insanın birbirleri ile hiç konuşmadan ve sadece el hareketleri ile anlaşmalarını gerektiren bir komple teorisinin yürürlüğe konmakta olduğu kanaatindeyseniz, bunun ne kadar mantıksız olduğunu düşünün. Bugün artık sır olamaz da, tutulamaz da. Hükümetleriniz sırları tutamazlar, şirketler sırları gömemezler ve bireyler de sır tutamazlar. Herkes birbiri ile temas içindeyken ve konuşurken büyük komple teorilerinin onlarca yıl boyunca sürmesi mümkün değildir. İnternet ülke halklarının açıkça ve gizlilik olmadan birbirlerine bilgi vermelerini sağlarken, "sadece sizin grubunuzun bildiği müthiş bir sırrın" geze-

gen üstünde çöreklenmesi asla mümkün değildir.

Sevgili varlıklar, komple teorileri sizi yaşamın amacından uzaklaştırır. Yaşamın amacı da içinizdeki Tanrı sevgisini bulmak, gezegenin huzura ve dengeye kavuşmasına yardımcı olmak için çalışmaktır. Bu hususlarla ilgili korkuları teşvik ederek denge sağlanamaz.

İlluminati

Bir kez daha. "Kryon, İlluminati'den ne haber?" Tamam, size bir şeyler söyleyeceğim çünkü bunları zaten birçok insan biliyor.

Geçmişteki İlluminati hakkında düşünmüş olduğunuz her şey doğrudur. Bu mesele komple teorisi olmayıp, tümüyle gerçektir. Ancak, yukarıda söylediklerimin ışığında İlluminati herkesin birbiriyle temas kurup konuşabildiği bir enerji ortamı içinde varlığını eskisi gibi sürdüremezdi ve son zamanlarda pasif duruma geçmiştir.

İlluminati Yunanistan'da yerleşti ve dünya üzerindeki ticaretin iplerini elinde tutabilmek ve istediği gibi yönlendirmek için en uygun olan sektörü, gemi nakliyeciliğini, kontrol ederek işe başladı. Gemi nakliyeciliği sektörünü kontrol etmeye başladıktan sonra sıra mâli piyasaların kontrolüne gelmişti. Buradan sigorta sektörüne, oradan dünya tahvil ve hisse senedi piyasasına ve bankacılık sektörüne geçiş yapıldı. İlluminati onyıllar boyunca, 80'li yılların ortasına kadar hükmünü sürdürdü.

Odada bulunan daha ileri yaştaki kişiler için bir sorum olacak. Geçmiş yaşamınıza

bakın sevgili varlıklar. Sizler henüz gençken hisse senedi piyasası nasıldı? Eğer hatırlayabilirseniz, ara ara meydana gelen büyük oynamalar dikkate alınmazsa ki bunlar da aslında denetim altında tutulurdu, yukarı ve aşağı yönde küçük oynamalar ve değişimler olduğunu söyleyeceksiniz. Yukarı ve aşağı doğru küçük hareketlerle istikrarlı ve düzgün bir piyasa tanımlanabilir. Aydan aya, haftadan haftaya yüzlerce puanlık çılgin hareketlere rastlanmazdı. Böyle şeyler hiç meydana gelmezdi. Kontrol altında tutulan bir piyasa işte böyle bir görünüm arzeder. Bir de şimdiki hisse senedi piyasalarına bir bakın. Bu piyasalar size kontrol altında tutuluyormuş gibi görünüyor mu? Hayır, böyle bir durum yok. Piyasalar artık serbestçe dönen bir tekerleğe benziyor ve bu tekerlekler normal finansal faaliyetler, onu nereye doğru götürürse oraya gidiyor.

Bunun size bir şeyler anlatıyor olması gerek sevgili varlıklar. İlluminati artık kontrolü elinde tutmuyor. Bankacılık sektöründe ve tütün sektöründe kaybetti. Büyük ilaç şirketleri ile sigorta şirketlerinde de kontrolü kaybetmek üzere. Çünkü farkındalığın artması dolayısıyla insanlar artık nelerin kontrol edildiğini ve nelerin kontrol edilemediğini biliyorlar. Gerçeğin farkındalığı her türlü başka enerjinin üstesinden gelecektir. Ve dürüstlük de çok önemli bazı savaşları kazanacaktır. Öyleyse İlluminati öldü diyebilir miyiz? Hayır, ama gerilediler ve kontrol yöntemlerini yitirdiler.

İlluminatinin Geleceği

Şimdi size hiç beklemediğiniz bir şeyle birlikte, şimdiye dek sadece bir kez sözünü

ettiğim başka bir şey söyleyeceğim. İlluminatinin sahip olduğu o kadar para ne olacak peki? Bankalarda ve onların kontrolü altında trilyonlarca ve trilyonlarca Euro var ve bekletiliyor. Bütün bu paralarla ne yapacaklar ve bunları nerelerde kullanacaklar? Paralar hâlâ orada ve onlar bekleme halinde.

Bu grup, olacağını bildikleri bir şeyin olmasını bekliyor. Çünkü onlar da, aynen benim gibi, onun geldiğini görüyorlar. Bununla birlikte, size onların hiç beklemediği bir şeyi söyleyeceğim. Farkındalıkla birlikte nesil değişikliği de geliyor. O paraları kontrol edenler her zaman şimdiki yaşlılar olmayacak. Onların yerine zamanla indigo çocuklar geçecek.

Onlar Afrika'da bir şeylerin olmasını bekliyorlar, unutmaması gereken hiçbir şeyi olmayan bir kıtada yeni bir uygarlığın kuruluşu. Afrika tedavi edilip iyileştiğinde, hazır hale geldiğinde, sıfırdan başlayarak yeni bir uygarlık oluşturulabilir. Afrikalılar tarihte görülmüş en ileri uygarlık için gerekli temelin oluşturulması amacıyla, bilinmesi gereken her şeyi öğrenmek için hazır olacaklardır. Bu uygarlığın oluşturulması işini mevcut olan en modern, yenilikçi ve icatçı sistemleri kullanarak gerçekleştireceklerdir. Bir müddet sonra bu yeni kıta Çin'in ekonomisini bile geride bırakacaktır.

Tahmin budur ve her zaman da olmuştur. Ve bu işlerin finansmanı için İlluminati'nin parası kullanılacaktır. Ben bu işleri İlluminati finanse edecek mi dedim? (Kryon güler) İlluminati'nin parası bunun finansmanı için kullanılacaktır ama geçmişe göre bir farklılık vardır sevgili varlıklar. İllumi-

nati içindeki pozisyonların mirasçuları farklı bir bilince sahip olacaklardır. Dinleyen, onlar birdenbire yüreklerinde sadece herkesin iyiliğini hisseden insanlar haline gelmeyeceklerdir. Bu olacak şey değil tabii. Onlar para kazanmak isteyecekler ama bunun yapmak isterken bu yatırımla çok büyük paralar kazanabilecekleri bir yol görecekler. Süreç içinde bu durum otomatik olarak yüzbinlerce insana yardım edilmesi sonucunu doğuracaktır. Ve bunlar yeni Afrika'nın üstüne inşa edileceği temeli kuracaklardır. Yeni birleşik Afrika Devletleri Birliği diğerlerinden daha güçlü bir kıta oluşturacak ve bu kıtanın tek bir para birimi olacaktır. Bu kaynaklar dünyadaki mevcut diğer her şeyin cüce gibi görünmesine, sıralamada geri düşmesine neden olacaktır.

"Vay canına Kryon, bunun gerçekleşmesi için ne kadar süre gereklidir?"

Gerekli olan süreyi bu odada bulunan insanlarla bu celseyi daha sonra dinleyen ve okuyan insanlar belirleyecektir. Bu odadan ayrıldığınızda ne yapacaksınız? Eve giderek yazılı belge haline getirdikten sonra ellerinizi ovuşturarak her şeyin olmasını mı bekleyeceksiniz? O zaman çok beklersiniz. Zira bu odada bulunanlarla bu celseyi daha sonra okuyan ve dinleyen insanların yapmaları gereken çalışma vardır ve bunları size daha önce söylemiştim. Yapacak çok işiniz var.

Birbirinizle ve başka bir grupta, dünyanın genç insanları, biraraya gelerek oluşturmak zorunda olduğunuz bir ittifak vardır. Bu dünyanın gençleri her şeyin işleyiş ve oluş biçimini değiştirmektedir. Bunu görebiliyor musunuz? Ama sizlerin

kenarda, köşede oturup kollarınız kavuşturarak onların çalışmasını izlemeniz beklenmiyor sizden. Çünkü onların size ihtiyaçları var yaşlı ruhlar.

Artık sizlerin indigolar ve gezegenin gençlerinin konseptleri ile uyum sağlamanızın zamanı gelmiştir. Bir an için bile olsa asla onların yaşlarının onların bilgeliğinin bir göstergesi olduğunu düşünmeyin. Bu iki özellik birbirleri ile ahenk içinde olamazlar, çünkü doğrusal değildirler. Bu genç insanlar sizlerden daha yaşlı ruhlar olabilirler. Onların sizin anlamadığınız teknolojileri olması nedeniyle, sizlerin onlarla biraraya gelemeyeceğinizi düşünmeyin. Onların teknolojisi sosyal paylaşım ağlarıdır ve bu da tam bizim sözünü ettiğimiz husustur, yani herkesin herkes ile konuşma durumudur. Gezegendeki yeni bilinç iki alanda başlamaktadır: Çocuklar ve yaşlı ruhlar.

Sonuç

Günün mesajı şöyledir: Farkındalığın yeniden ayarlanmasıyla birlikte sistemler, eğitim, hükümet ve mâli politikalarda büyük değişimler görülecektir. Hiçbir şekilde ruhsal olmamayı seçenler de, yeni bir farkındalıkla yollarına devam edeceklerdir. Çünkü onlar da şimdi farkında olmadıkları bir şeyin farkına varacaklardır, daha yumuşak bir yaşam tarzı.

Bundan önce de kullanmış olduğumuz beylik bir söz ile kapatıyoruz: "Eğer dünyayı kadınlar yönetiyor olsaydı, oğullarını asla öldürülmek üzere savaş meydanlarına göndermezlerdi."

Pek çok insan gülüyor. Ne kadar da bas-

makalıp, ne kadar basit zihinsel ürün! Gerçekten de tarihte savaşları başlatmış, savaşları yürütmüş kadınlar olmuştur. Aslında bunu yapmaya mecbur kalmışlardır. Onlar oğullarını savaş meydanlarına göndermişlerdir ve dolayısıyla yukarıdaki beyan tam olarak doğru değildir. Ancak, bu beyan yine de gerçeğe sizin düşündüğünüzden çok daha fazla uygundur sevgili varlıklar.

Şimdi bu yeniden ayarlanma konulu celselerde defalarca söylemiş olduğum bir şeyi tekrar ifade edeceğim: "Yeniden ayarlanmış olan insanlar dünyayı yönettikleri zaman, oğullarını asla savaş meydanlarına göndermeyecekleri bir dönem gelecektir." Farkındalık bunların hepsini, her şeyi değiştirecektir. İnsanlar zaman içinde, birlik oluşturulmasındaki sorunların çözümü için yeni yöntemler bulunmasında ki ve her şeyi parçalamaktansa her şeyi biraraya getirmenin temelinde yatan sezgisel özellikteki hikmeti görecektir ve anlayacaklardır.

Artık hükümetlerin (devletlerin) ordularının o kadar büyük ve silâhlarının o kadar güçlü olması için ortada bir nedenin kalmadığı bir dönem gelecektir. Yavaş da olsa zaman içinde hükümetlerin onlara ihtiyacı kalmayacaktır. Yaşlı ruhlar ışıklarını etrafa yaydıkça, gezegenin üstatlarına bakıp, onlara özenerek onlar gibi olmaya çalıştıkça, tedricen ve yavaşça, aslında sizin istediğinizden çok daha yavaş olarak, tüm bunlar olmaya başlayacak ve olacaktır.

Bunların hepsini daha önce de duydunuz. Bir gün Üstatlar dünyaya geri döneceklerdir ve pek insan bugünü beklemeye devam etmektedir. Oysa bu zaten gerçek-

leşmiştir! Uyumlanma tam ve doğru olarak gerçekleşmedikçe onlar geri dönemezlerdi. Bu artık gerçekleşmiştir. İşte sizin 2012 ve daha sonrası için hissettikleriniz bunlardır. Oluş başlamıştır ve onlar geri döndüler ama onlar insan biçimindeki bedensel varlıklar olarak geri dönmediler. Onlar Tanrı farkındalığını yeniden ayarlayan enerji olarak döndüler.

Eğer bunlar doğru ve gerçek olmasaydı, söylemezdim. Tüm söylediklerimin gerçekleşmesini izleyin sevgili varlıklar. Bunlarla ilgili haberler medyada çıkmaya başladığında onları ilk önce nerede duyduğunuzu hatırlayın. Dünyadaki işleyiş ve oluşların bu minval üzere gerçekleşmeye başladığını gördüğünüzde belki de bugün size söylediklerimin gerçeği ve doğruyu yansıttığını anlarsınız.

İhtiyatlı olun. Mükemmel zamanlama diye bir şey yoktur. İnsanlar tüm bunları kendileri için uygun hızda gerçekleştireceklerdir. Bundan sonra olacaklardan korkmanıza gerek yoktur. Çünkü şimdi yine söylüyorum ki, eski enerji kısa sıra süre içinde varlığını idame ettirmek için mücadeleye başlayacaktır ve bu pek de hoş bir durum olmayacaktır.

Yeni enerjinin bu başlangıç aşamasında dimdik durun ve ışığınızı serbest bırakın. Karanlık önünüzde duramayacak ve kaçacak delik arayacaktır. İşte günün gerçeği de budur.

Ve öyledir.

KRYON

(* Bu celse Papanın istifa etmesinden 10 ay önce gerçekleştirilmiştir.

“Lütfen Yeni Yılda
Aboneliğinizi
Yenilemeyi
Unutmayınız!..”

Değerli Okuyucularımız

Sevgi Dünyası Dergimiz
Haziran 2007 tarihinden
başlamak üzere yalnızca
abonelerimize ulaşmaktadır.

Bizlerle olmaya devam etmek istiyorsanız,
Haberleşme Adresi: sevgidunyasiyayinlari@gmail.com
En içten sevgilerimizle
Sevgi Dünyası

Adı, Soyadı: .....

Adres: .....

Posta Kodu: .....

İlçe: .....

İl: .....

Tel: .....

2013 yılı için tek dergi fiyatı: 7.00 TL

Abone ücreti: Yurt içi 75 TL

Yurt dışı 90 TL

Posta Çeki No: 10214085 (Sevgi Yayınları)

İş Bankası IBAN: TR77 0006 4000 0011 0180 6837 24

Kişisel Gelişim Programları
Şirketlere Özel
Koçluk Hizmeti
Telkinle Zayırlamak
Telkinle Sigara Bırakmak
Evlilik Okulu
Çocuk ve Gençlik Sorunları
Ölçme ve Değerlendirme
Eğitim

PSİKOLOJİK DANIŞMANLIK MERKEZİ

Tel: (0216) 414 25 10
E-mail : tanaltay@psikolog.org
www.psikolog.org • www.tanaltay.com

TANALTAAY